

CON ONG

tuần báo trào phúng đối lập
(môn bài nhà nước cấp số 3716/TBTT/CHBCI)

SỐ 122

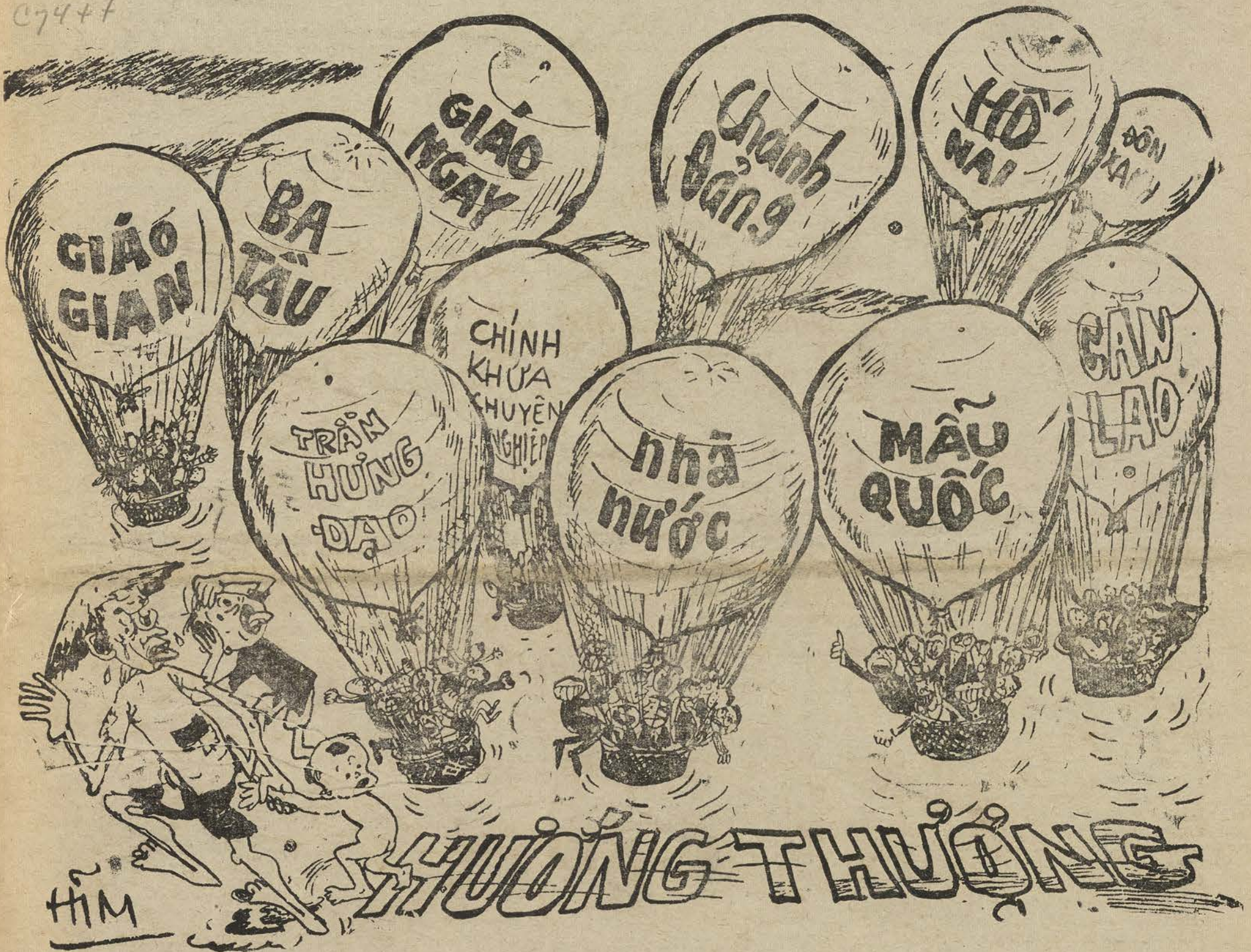
10 71

TUẦN LỄ TỪ 24-7

ĐẾN 1-8-1970

Chủ Nhiệm : NGUYỄN VĂN MINH — Đầu bếp : MINH VÕ — Cửa tiệm : 54 VÕ TÁNH. ÔNG NÓI 94901 — 93801

Wason
DS 531
C744+

Quốc Gia
Bắc Việt!

Ông dân biểu Lý qui Chung lại vừa đưa một giải pháp gọi là trung lập hóa Miền Nam và toàn vùng Đông Dương. Một trong năm điểm ông đề nghị là công nhận Bắc Việt như một quốc gia, và quốc gia Bắc Việt này phải thực sự trung lập không liên kết với một cường quốc nào.

Người ta sững sốt về đề nghị của ông dân biểu họ Lý. Chẳng phải vì đây là lần thứ mấy ông ta nói về trung lập, nhưng chính là vì lần trung lập này của ông có cái khoản coi Bắc Việt như một quốc gia.

Coi Bắc Việt như một quốc gia tức là nước Việt-Nam từ đây có hai quốc gia cùng tổ Hồng Bàng, cùng chung tiếng nói, phong tục. Thật là đau đớn, và càng đau đớn cho những ai quê hương ngoài đất Bắc, bây giờ thực sự mất quê hương.

Ông dân biểu Chung nghĩ như thế nào mà lại đề nghị riêng như vậy? Điều đầu tiên trong Hiến Pháp 1967 được gọi là điều khoản căn bản viết rằng "Việt Nam là

một nước Cộng Hòa, độc lập, thống nhất, lãnh thổ bất khả phân". Ông Chung cũng đã giơ tay tuyên thệ bảo vệ Hiến Pháp. Ông Chung lại còn là một dân biểu quốc hội lập hiến, đã góp sức thảo ra Hiến Pháp này. Ông nghĩ sao về những chữ "thống nhất, lãnh thổ bất khả phân, khí ông đề nghị coi Bắc Việt như một quốc gia."

Những người chủ trương trung lập có lẽ không nghĩ rằng chủ trương này chỉ có

lập hóa vùng quốc gia để cho Cộng Sản dễ dàng thôn tính. Còn khối Cộng Sản, họ vẫn thiên niên bất dịch với kế hoạch xích hóa thế giới, thực hiện giấc mộng của Lénine lúc lâm chung "được nhìn thấy lá hồng kỳ bay khắp nơi trên hoàn vũ".

Xin hãy bình tâm xét lại. Hòa bình là giấc mộng của mọi người, nhưng xin đừng chuẩn bị cho Hòa bình made in Pékin.

Trường hợp ông chủ tịch Gaston Ng. trung Trinh

Ông Gaston Nguyễn Trung Trinh, chủ tịch Hội Đồng Quản Trị Điện Lực Việt Nam đã bị ban quản trị truất phế. Hầu hết báo chí Sài Gòn đều phanh phui những căn bệnh của một vị tướng hủi. Và sau đó, Giám Sát Viện hỏi thăm ông, mặc dù tổng trưởng giao thông công chánh cũng đã quyết định mời ông về. Nhưng ông Gaston cương quyết...ngồi lại ăn hại dài nết hôm nay, đến lượt Con Ong công bố những căn bệnh của ông Gaston.

1.— Ngày 20-1-67 ba hãng Shell, Esso, Caltex đấu thầu. Hãng Shell đã trúng vì dầu giá hạ. Nhưng ông Gaston đã thương lượng với Shell khi họ cung cấp dầu diesel có tỷ lệ lưu hoàng thấp (0,75%). Như vậy diesel mà Shell cung cấp không phải thứ dầu đặc biệt mà là thứ dầu thường khác hẳn với điều kiện sách. Vụ này, ông Gaston đã làm hại cho công ty điện lực 18.360.000 đồng một năm.

2.— Đầu năm 1969, ông Gaston, với tư cách Tổng Giám Đốc Điện Lực Việt Nam đã cho mở một trương mục tại Tín Nghĩa Ngân Hàng với số tiền 50 triệu đồng. Trương mục số 3054 để tài trợ ngân hàng này, lúc nào cũng quá mức nhu cầu từ 60 đến 80 triệu. Các giới kinh doanh đều biết. Cuối năm 69, Bộ Tài Chánh đã cử thanh tra tới khám sổ sách và chính thức cảnh cáo Gaston bằng cách chuyển thông tư, theo đó, các công ty quốc doanh phải ký thác tiền tại ngân khố, ông Gaston coi như pha. Tháng 7-70 lại bỏ vào Tín Nghĩa 120 triệu nói rằng quỹ Canh Tân. Đại khái, từ 3-69 đến 6-70, Gaston đã chuyển vào Tín Nghĩa 700 triệu. Tiền hoa hồng tương xứng với món tiền khổng lồ này, ai hưởng? Ông tổng trưởng Tư pháp Lê Văn Thu, trong phiên họp 17-3-70 đã kết tội ông Gaston cả về dân sự lẫn hình sự.

3. Về những khế ước dịch vụ với toán chuyên viên kế toán Jean Hứa Xiêu, ông Gaston đã làm hại cho Công ty điện lực không ít.

4. Vụ mua dây đồng của ba nhà sản xuất Thành Mỹ, Tân Á, Cường Sanh, ông Gaston đã làm lợi cho các nhà cung cấp 288.000.000 đ.

Trong phiên họp 10-7-1970, khi xét hồ sơ tố cáo hành vi tham nhũng của Gaston, các quản trị viên của Công Ty Điện Lực đều phải kinh hoàng về những hành vi thao túng của Gaston. Ngoài ra, Gaston qua mặt Hội Đồng quản trị, coi thường các quy tắc sơ đẳng về tài chánh, đơn phương quyết định chuyển tiền từ Việt Nam Thương Tín qua Tín Nghĩa Ngân Hàng ngót 300 triệu trong vòng tuần lễ sau khi thủ tướng chính phủ ra lệnh cho các xí nghiệp công phải giữ tiền tại ngân khố.

Tội lỗi của chủ tịch Gaston Nguyễn Trung Trinh đây rầy mà, trong phạm vi bài này, Con Ong không thể đi vào chi tiết chỉ ghi những nét tổng quát, nhưng ông Nguyễn Trung Trinh vẫn ngoan cố. Và nhà nước cứ ý ra, không thêm màn một phát tháo những cái đinh ốc ra khỏi đùi ông Gaston lấp chẹt trên ghế chủ tịch Hội đồng quản trị Điện lực Việt Nam thì Con Ong lạ quá!

đàn anh đòi lập với nhà bếp

Tháng tám năm này, lại có bầu cử bán phần Thượng viện. Mới tháng sáu, vừa bầu cử xong. Dân Giao Chỉ luôn luôn vất vả và mí ly bầu cử mà quần bầu cử nào cũng đểch đem lại một sự no ấm tương đối cho kẻ vác phiếu đi bầu.

Những trận mưa to của đầu mùa mưa, chưa làm trôi mắt mũi đám cổ hồn dán đầy trên cây, trên tường, trên vách. Mắt mũi cổ hồn vẫn trơ ra những cái mặt mệt với những hứa hẹn cơm người. Than ôi, dân Giao Chỉ lại sắp được chiêm ngưỡng một trăm tám mươi khuôn mặt cổ lớn cùng những hứa hẹn, cam kết ra rít. Chán thấy con đi mẹ!

18 tháng 8 sừng mới nở. Nhưng vận động ngầm đã diễn ra Xứ này, đám bầy anh em cơm lè bánh bao đang khom lưng, quỳ gối lạy cổ đạo đặng cổ đạo ban phúc lành, lên tòa giảng đạo lý, giảng luôn những cái tên lạ hoặc không phải Phao lỏ, Phê rô và bắt con chiến ghi nhớ mà... bỏ phiếu. Miền nọ, vài ba anh mặt mũi trí thức, khom lưng đòi gạo lên chùa xá các ông sư bà vãi bằng thích để xin ủng hộ các con làm phúc.

Nhất định, mùa bầu cử phải là mùa sư cổ nhận khối quà cáp. Cái nhà thờ của cha nó hồng cái mái cha ạ, liên danh con sẽ tu sửa lại ngay. Bạch thượng tọa, ngôi chùa này nhỏ quá, phải làm cho nó lớn, liên danh con sẽ lo. Xi măng cốt sắt thiếu gì. Trình cha, cha cầm đờ ít địa tiêu chơi. Bạch thầy thầy lấy tạm chút bạc xài thử. Đại khái, chúng nó đã vận động ngầm, như thế, với các cha, các thầy.

Lại có khối cha, thầy tiêu từng uy tín Tiền bạc và lời đường mật của chính khứa luôn luôn là sinh tử phù cây vào máu quý vị tu hành. Và giá trị của lá phiếu chỉ còn là sự nhắm mắt vâng lời cha, thầy của cử tri.

Tháng tám năm này, lại có bầu cử. Ôi nghe mà rã rời, toi tả. Một trăm tám mươi vị anh hùng ứng cử viên có nghe thấy nổi rã rời của dân Giao Chỉ không? Nhất là quý vị đi tuốt ba niên đang đi tìm thuốc chữa vào tháng tám năm này.

Quý vị đã đắc cử, đã chẳng làm được cái con mẹ gì. Nếu ứng cử chỉ được coi là xô số công danh, thiết tưởng quý vị nên đi đoong cho những ai chưa trúng số lần nào chờ may rủi. Tôi thiết tha mong mỗi quý vị nghị sĩ ba niên nốc ao kỳ thượng dài này.

Nghĩ tới quý vị tôi chán như chán ăn mắm tôm mà bạn tôi cứ mời dớp lòng heo. Ước ao các cha, các thầy thả chó cho chó đuổi theo bọn ứng cử viên đến công nhà thờ, nhà chùa vận động trúng cử. Mong vậy thay!

Tháng tám năm này bầu cử nữa đấy nhé

LỤC XI

BỌN CON ONG XIN CÁN 20 TPB TÌNH NGUYỆN DẸP BIỂU TÌNH QUÁ KHÍCH

Khoảng 20 TPB do cựu Trung Ủy Phan Văn Càng hướng dẫn đã tới gặp ông Đỗ Trường xin tình nguyện dẹp các cuộc biểu tình của một số sinh viên học sinh quá khích đòi hòa bình vô điều kiện.

Hành động của số TPB kể trên đã nói lên phần nào phản ứng của những người đã đóng góp xương máu đối với một số SVHS đòi hòa bình tức khắc.

Đây là một phản ứng tâm lý thuận lý. TPB là những người đã chịu què quặt đời vì chiến tranh thì, hơn ai hết, họ ghét chiến tranh. Nhưng tại sao họ phải lao vào chiến tranh để nay mang cái "thân tàn ma dại" về sống vất vưởng ở hậu phương, nưi đây những xa hoa phù phiếm và bất công nổi bật?

Họ về đây và đau đớn nhìn thấy cảnh những lính cậu phát phơ ngoài phố, những quan trên ngất ngưỡng xe cộ, xúng xính quần áo khênh khênh vác lon và vênh vào ngôi phòng lạnh lạnh trên nạt dưới.

Họ về đây với tấm thân sứt mẻ, để nhìn thiên hạ ăn chơi bù khú, để trông thấy những tên no cơm ấm cật, những "Xuân tóc đỏ", những "chó nhây bản độc" những chính khứa sồi thịt...vừa ăn chơi đang điểm vừa ăn tục nói phét.

Mẹ kiếp! chính khứa hút xì gà, uống sâm banh chơi gái đẹp mà nói chuyện công tác mí lao động thì chó cũng không nghe được. Hoặc những loại công tử b' t suốt ngày cờ bạc rượu chè, đêm thì ôm hết gái nhẩy đến gái sờ nách ba mà cũng nháp nhồm đòi làm đại diện dân, thì đúng là đất nước đến ngày mạt.

Họ về đây, để chứng kiến những rối loạn về trật tự, để nghe một số người đòi bán rẽ xuong máu của họ, để nghe những anh chính khứa đòi lập nửa mùa chữ bói sự hy sinh của họ. Trên nguyên tắc, một vài khẩu hiệu và mục tiêu tranh đấu của một số SVHS (như việc đòi hòa bình tức khắc) đã là một sự phản bội những công lao chiến đấu của quần dân miền Nam, và phản bội những kẻ chết cho chúng ta sống.

Cho nên họ phản uất và tình nguyện đi "dẹp loạn" là một phản ứng thuận lý.

Nhưng bọn Con Ong xin can quý vị TPB. Một sự "dẹp loạn" như thế trong lúc này e rằng chả dẹp được gì, mà có khi còn vô tình tạo thêm loạn. Bởi vì dẹp những cuộc biểu tình quá khích thì ắt phải xử sự một cách quá khích. Hai quá khích đụng nhau thế nào cũng sinh ra bạo động. Mà bạo động giữa anh em nhà chả ích lợi gì.

Tuy nhiên, nếu anh em T. P. B. tình nguyện đi... "thiến" anh DB lùn PXII, vì đã chửi cả triệu quân nhân là "đồ ăn hại dài nết, chỉ biết chém giết", thì bọn con Ong không dám can. Có khi còn nhào vô uỳnh hôi ăn có lá đáng khác.

BÁO CHÍ XUYỀN TẠC QUÁ XÁ ! ÔNG CHỦ TỊCH... XE ĐỒ ĐỒI 5000 ĐƠN HỒI NÀO ?

Cách đây ít lâu, vụ dự luật "luật chương trình" đã gây ra nhiều sóng gió tại nhà hát Tây. Nhiều DB đã đua nhau trở tài mọn vì cảm thấy đánh võ mồm không đi tới đâu. Kể thì trở tài ném trứng thối, kẻ biểu diễn một đường vẩy nước đá. Em bé Kim Thoa thì đi một đường võ du côn.

Trong khi đó có một kẻ hưởng lợi nhiều hơn cả là ông chủ tịch Lương tự là... Tám xe đồ.

Các báo đều loan tin ông Tám xe đồ được Hành pháp đấm mồm 5000 đơn để thưởng công... ân gia hệ Hành pháp. Tin này hoàn toàn xuyên tạc Chủ tịch nhà hát Tây không hề được đòi 5000 đơn để sang Đại Hàn rồi sau đi Tây chơi. Đứa nào bảo ông chủ tịch được đòi 5000 đơn là đứa đó nói láo.

Ông chủ tịch nhà hát Tây được đòi có... 9560 đơn.

Không tin cứ tới Hội Đoái hỏi. Điều này chắc giám sát viện chưa biết, vì cuộc "đổi chác" này có tính cách bí mật quốc gia.

NÓI LAO MÀ CHƠI

● GÃ THÂM

nhỏ
lông
báo

□ Công Tử Hà Đông

QUÁ YẾU...

Báo Dân Ý, kể từ ngày Chủ Tư Cầu tức văn hữu Lê Xuyên, người bạn văn được nhiều cảm tình nhất của anh em chúng tôi, về trông nom bếp nước, tức là làm Xếp Qui-zin, tức Tổng Thư Ký, coi bộ không được trọn tru lắm theo như ý của Chủ Tư Cầu.

Dân Ý đã ngòm củ tí một lần vì bán không chạy trước khi thiên hạ mời đến Chủ Tư Cầu về trông nom. GT tuy không viết gì cho Dân Ý xong vì cảm tình riêng với Chủ Tư Cầu, vẫn theo dõi công việc mần ăn của chú. Sau nhiều lần thấy chú kêu than Dân Ý bị tịch thu — đau nhất là một lần bị nhà nước cho cóm đi về vì tội danh « tiêu thuyết khiêu dâm » — tuần qua GT lại thấy DÂN Ý kêu cứu. Lần kêu cứu này của Chủ Tư Cầu GT thấy yếu quá. Yếu sụ. Số là toà soạn DY bị một ông Quân Cảnh — Ông Chuần Ủy Trần Quang An — đến dọa dẫm sao đó làm chú Tư Cầu phải la hoảng.

Chuyện nhà báo bị nhà ban ghét, kéo đến phá phách, bị những nhóm người đủ khuynh hướng chính trị, đủ thành phần tôn giáo, kéo đến hành hung nhân viên, phá hoại máy in, là chuyện thường tình. Không cứ gì làng báo Giao Chi, làng báo thế giới cũng thường phải chịu cái nạn đó. Có điều ở Giao Chi, việc dùng võ lực áp đảo báo chí xảy ra nhiều hơn những nơi khác mà thôi.

Tuy nhiên, chỉ bị một ông Chuần ủy QC dọa nạt, làm tàng mà một tờ báo phải la lối, rêu cả hai cơ quan Lập pháp và Hành pháp, cùng đồng bào cả nước ra yêu cầu bảo vệ như DY thì... yếu quá. Mới chỉ đối phó với một ông QC mà nhà báo đã phải kêu rêu lớn chuyện đến thế, nếu nhà báo chống Thủ Tướng, chống Tổng Thống thì còn ai để mà kêu gọi nữa ?

Đề hỏi thăm sức khỏe ông Chuần ủy Trần quang Ân làm tàng, hồng hách, chỉ cần khều nhẹ ông Tổng Trưởng Quốc Phòng hoặc ông Cục Trưởng An Ninh Quân Đội... là lập tức đương sự được chiếu cố ngay, sẽ có người võ công cao cường dùng nhất dương chỉ điềm vào tử huyết của tên ma đầu và ma đầu sẽ rúm dít lại như khi bị rút dây thép gai. « Cao nhân tắc hữu cao nhân trị. » Ngoài vòm trời này còn có vòm trời khác cao hơn. Cái nhà ông Chuần Ủy QC nào đó chắc là tới ngày, tới giờ được rời sẽ gồng đi phiêu lãng giang hồ khắp bốn vùng chiến thuật rồi đây II Đền Tướng mà làm bậy, báo nó cũng còn quật cho thẳng cẳng nữa là...

TÔI TRUNG ?

Trong thời Đệ Nhất Cộng Hoà, tức thời ngự trị của Ngô Tổng Thống anh minh, lãnh tụ duy nhất của dân tộc... Me sừ Thái lãng Nghiêm được coi là lý thuyết gia của chế độ. Nói đúng ra, ông Thái lãng Nghiêm được các bạn hữu của ông phong lên là cố vấn của cố vấn Ngô Đình Nhu chứ thực ra, chưa bao giờ Cố vấn Ngô đình Nhu nhìn nhận Y có cố vấn. Sau ngày Ngô Tổng Thống anh minh bị quân dân chèn, cho đi tầu suốt cả Tổng Thống lẫn bào đệ, người ta thấy ông Thái Lãng Nghiêm tuyệt tích giang hồ một thời gian. Ông ta bị đời khoác cho cái áo tay sai cần lao và cò lơ thời đó là một cái gì đồng nghĩa với bản thù, do đó. Lý thuyết gia của chế độ tự khóa mồm không thấy nói năng gì, và đường như cũng hết cả lập thuyết. Rồi không hiểu nguyên ủy từ đâu, người ta thấy ông Nghiêm chui vào được một liên danh và lọt được vào Thượng Viện.

Từ ngày vào TV, cựu lý thuyết gia TLN áp dụng kế hoạch «ngậm miệng ăn tiền» giữa đám hào kiệt mới nổi trong-đệ-nhị-cộng-huê, kẻ lập thuyết của thời đệ nhất bị lút. Mới đây, ông Nghiêm cho ra một bản nhận xét về vụ Tổng Thống Thiệu đi Neak

Luong thật khó ngủi - Bản nhận xét tuy có vẻ như đã kích T.T. nhưng thực ra lại là đề cao. Kể nhận xét Thái Lãng Nghiêm coi T.T. quan trọng như một Ông Vua. Vua đi phải có dân đi đưa, đi đón, Vua ra khỏi nước phải đến kinh đô nước người chớ sao lại có thể chỉ đến một bến đò xoàng xĩnh như vậy được ? v.v..

Người bị ông Nghiêm đã kích thật ra lại lấy làm khoái tí chứ không giận. Bản nhận xét của ông Nghiêm mới thật đúng là bản của tôi trung can gián vua, GT sẽ không thấy làm lạ nếu trong thời gian gần đây, ông TLN lại được TT. Thiệu đề mắt đến..

BẦU BÁN

Như vậy là 18 liên danh đã nạp giấy khai sinh để dự cuộc chạy đua vào TV, theo thủ tục người ta tin rằng sẽ có chừng từ 5 đến 8 liên danh sẽ bị loại vì những điều kiện làm cam nào đó sẽ có chừng từ 10 đến 12 liên danh dự cuộc chạy đua này.

Nhưng cứ coi như sẽ có đủ 18 liên danh tranh 30 ghế TV kỳ này đi, cuộc tranh cử sẽ sôi nổi ra gì. Thiên hạ sẽ chửi nhau ra rít. Chế độ sẽ bị các ứng cử viên thì nhau chửi nhiều nhất và công quỹ sẽ lại tốn một số tiền vô ích. Người nham nhò như Công Tử Hoàng Kim Lân, quý tử của Hoàng Kim Rùa, biệt hiệu Bob Heatoffer. mà phen này cũng rập rình trở thành Thượng Nghị Sĩ... còn ai ở cái đất này không có quyền đòi mình trở thành Thượng Nghị Sĩ nữa ??

GT nhìn vào thành phần tranh cử TV kỳ này thấy quá bi quan. Tuy nhiên thấy rằng trong số những kẻ rập rình làm TNS Giao Chi, cũng có nhiều anh có tiền. Những liên danh như liên danh Trương Vinh Lễ, cháu của Thầy Thông Ngôn Trương Vinh Ký, Cựu Chủ tịch QH Ngô Đình, nghe nói sắp sẵn 50 Tê để quảng vào mồm thiên hạ kỳ này. Vì vậy, để tiện việc nhà nước, GT đề nghị một phương pháp bầu bán như vậy cho tiện:

— 18 liên danh sẽ họp lại với nhau. Tự loại và tuyển lấy 5 liên danh. 12 liên danh rút khỏi cuộc sẽ được chỉ mỗi anh 500.000. Số tiền này sẽ do 6 liên danh còn lại đài thọ. Số tiền bồi thường sẽ là 60 triệu đồng.

— Số 6 liên danh còn lại sẽ lại tự loại, tự tuyển một phát nữa để chọn lấy 3 liên danh vào TV. Lần này, số tiền bồi thường sẽ lớn hơn. Mỗi anh trong số 3 liên danh ra đi lần thứ hai này sẽ được chỉ 1 Tê — 30 anh sẽ là 30 Tê — Như vậy tổng cộng 2 lần 18 liên danh tự loại này sẽ tốn 60 Tê cộng 30 Tê = 90 Tê. Chỉ tốn có 90 Tê thôi mà mọi sự êm đẹp, người cả nước sẽ đỡ điếc tai nghe tuyên bố láo lếu và nhà nước cũng bớt bị những tên nham nhò bôi bần.

Kế hoạch bầu bán của GT chắc chắn sẽ được cả nhân dân lẫn nhà nước hưởng ứng. Chỉ cần thuyết phục mấy anh ứng cử 3 liên danh đắc cử theo kế hoạch này sẽ phải chi ra số bạc 90 tê. Nhưng các anh sẽ được ngồi ở TV 6 năm. Trong 6 năm ấy các anh sẽ làm được biết bao nhiêu áp phe kiểm ra biết bao nhiêu tiền ? 90 tê vẫn còn là rẻ.

Gã-Thâm

CHUYẾN XUẤT DƯƠNG TRẢ THÙ DÂN TỘC CỦA CỰ CHỦ TỊCH DƯƠNG XE ĐÒ

Thế là cụ Bá Lương đã lên đường đi Đại Hàn. Ngày cụ đi có cả ông Chủ tịch viện dưỡng lão Nguyễn văn Huyền, một người cũng sắp tới ngày về dưỡng lão cầu kinh, và ông Bộ Trưởng Cao văn Tường, có kẻ âu yếm gọi là Cao Càn tán thời, ra đưa tiễn. Cuộc tiễn đưa có phần buồn ngủi, như cảnh 3000 tân khách khăn trắng, áo sô đi đưa tiễn Kinh Kha qua bờ sông Dịch Thủy ngày xưa, chỉ thiếu có mỗi tiếng khóc của bà chủ xe đò Bửu Hiệp. Bà Bửu Hiệp trước khi chia tay với dưỡng xe đò, đã mở cái tếp da của dưỡng Bửu Hiệp xem số bạc 5000 đơn xanh còn nằm gấn bó với nhau không? Năm ngàn đơn này, là công lao của ông Bá Lương được « chính phủ đền bồi » nói theo dòng ông dân biểu nào đã tố ông Lương trước khoáng đại Hạ viện trong vụ luật chương trình. Nhưng lạ một điều là cùng đi với ông Lương còn có cả ông Phạm duy Tuệ, một dân biểu « hồi chánh » đã chống dự luật chương trình háng háng nhất. Chống dự luật, sựa là ông Tuệ cóc có một đồng xu ân thưởng nào, còn suýt bị ăn « măng cầu M 26 » nát thây là khác. Phải chăng ông Tuệ đi để « ăn bổng » cụ Lương, hay đi để làm thông ngôn hoặc làm giám sát. Giám sát có lẽ đúng hơn, vì thông ngôn đã có ông dân biểu mặt mâm, vua pháo lậu vùng Xóm Mới Mặc Giao. Anh Mặc Giao mặt mâm này mới cùng bọn Khiếu Thiện Kế, Lê Tài Hòa, Trần Kim Thoa đi Paris chơi về, và các anh, một chị, cũng đã đi bằng tiền công « dự luật chương trình ». Nay anh Mặt Mâm lại đi nữa, anh đi Đại Hàn phải chăng cũng để mua xâm Cao Ly bỏ dưỡng cho cái thận đã làm việc quá sức ở Ba Lê ?

Chuyến xuất dương này là chuyến đầu tiên của cụ Lương, nên chưa leo lên phi cơ cụ đã mệt, theo cụ Lương, cái mệt nó kỳ kỳ y như cái mệt sau nhiều năm ở góa chay tịnh, nay sắp được ngã mấn trên một mả cỏ phốp pháp, xum xuê, trắng nhè nhại của bà chủ xe đò. Dân biểu Mặt Mâm đã đỡ cụ lên phi cơ, và cụ Lương còn quay lại cười móm mém, giờ bàn tay khô da ngoắc ngoắc ông chủ tịch viện dưỡng lão và Cao Càn Bộ trưởng, rồi mới ngoắc bà chủ xe đò đang hỷ mũi soạn soạn khóc làm dáng. Cửa phi cơ khép lại, lòng cụ Lương xôn xao, bên tai cụ còn văng vẳng lời « em dạn ! » Anh đi nhớ tầm bở bằng các loại xâm tốt, và tuyệt đối phải chay tịnh bên đàn bà, ngày anh về là em thử ngay, nếu nó lu xiu cậu chớ là anh chết với em, em cho xe đò cán anh chết ngắc. Cụ rùng mình đưa tay kín đáo sờ hạ bộ lắc đầu. « Con mẹ dữ đa » — Nhưng khi phi cơ chạy ra phi đạo, cụ nhớ tới là cụ sẽ còn đi Paris sau chuyến công du Đại Hàn mua xâm Cao Ly, và công du Hội chợ Osaka, cụ bèn quay lại hỏi anh Mặt Mâm : « Nè ông bạn trẻ, ở Paris có nhiều chỗ trả thù dân tộc không ? có kín đáo không ? » Anh Mặt Mâm vốn là vua trong các vụ xuất ngoại trả thù dân tộc, nên cười hề hề : « Đề con thập tùng với cụ đi Pháp, con sẽ đưa cụ đi các nơi trả thù dân tộc rẻ lắm, thơm lắm, và kín đáo lắm. Cái mùi dầm nó như mùi phở mách chứ không như mùi mấm tòm của ta đâu. »

Cụ Lương khoái quá vô dùi đánh đét cười ha hả, trong lúc phi cơ cất cánh bay lên, và chưa đi phi cơ xuất dương bao giờ, cụ Lương bèn ọc một phát vào người anh Mặt Mâm với đủ sợi hú tít, giá sống và sửa đậu nành...

NHỮNG ỨNG CỬ VIÊN NÀO BỊ TỔ LÀ HIẾP DÂM, GIẢ MẠO CẢN CƯỚC C Trốn lính, ăn quyt, bán thuốc Tây cho Việt-Cộng

Nhiều liên danh sẽ hóc hác vì bị nhiều đơn khiếu nại.

Bốc Mả

THỢ BỐC

CHUYẾN TÀU VẾT CUỐI MÙA NGHỊ SĨ

Nghị sĩ ba niên Trần ngọc Nhuận lại vừa dẫn vợ đi công du Nhật Bản. Nghị sĩ Nhuận là người đi công du hạng vô địch tại Thượng Viện. Từ ngày rút phải cái thăm ba niên, ông Nhuận đi công du lu bù, đi để gỡ gạc, lần trước ông đã đưa bà Nhuận đi Mỹ, rồi về ông đi Monaco, máu đỏ đen nổi lên, ông nướng cha nó 7000 đơn xanh tại xồng bạc này, lúc về mặt chảy như bánh tráng nhúng nước.

Chỉ còn 1 tháng nữa là hết ba niên làm Nghị, và tiếc mọi đặc quyền từ trước tới nay vẫn hưởng, ông bèn ra tranh cử lại trong liên danh con cá diếc của nhà trí thức khoa bảng Nguyễn cao Hách. Trong lúc mọi người trong liên danh chạy đôn, chạy đáo đi lo vận động ngầm tại các tỉnh, thì ông Nhuận lại phây phây dẫn vợ đi chơi. Ông cần đi công du chuyến chót, nhất là đi Nhật để uống rượu Saké giải sầu, để đôi lúc đưa vợ vào tắm hơi, xem gái Nhật ở trường, và nếu có hứng ông sẽ trốn vợ 15 phút đi làm một cú trả thù dân tộc.

Chuyến tàu vết cuối mùa của ông Trần ngọc Nhuận là chuyến tàu vết đắt giá nhất, ông đã gom hết số đô la còn lại trong các chuyến đi trước để mua ngọc trai đem về bán lại ăn lời một gấp ba. Nhiều Nghị sĩ tin rằng chuyến đi này ông sẽ kiếm bộn bạc. Hay làm, ông Nhuận tuổi trẻ tài cao, mảnh khỏe làm giàu bằng nghề Nghị sĩ chẳng lẽ lại kém ông Nghị đồng viện Vũ ngọc Ánh chăng. Ông Nhuận hiện mới có 2 cái nhà, một ở Chí Hòa, một ở đường Nguyễn Huệ Gia Định, ông còn kèm ông Ánh hai cái nữa, hy vọng chuyến đi Nhật này về, ông sẽ có tiền xây thêm hai cái nhà để bằng ông Ánh.

Bà con cô bác cả nước ơi, làm Nghị sĩ mau giàu như rứa, tội chi chúng ta còn giữ liêm sỉ để không thành lập nhiều liên danh mà ra tranh cử, chúng ta sẽ giàu hết, dân giàu thì nước mạnh, lúc đó chẳng cần đánh đấm, CS cũng tự giác tự nguyện và tự động rút cha nó ra khỏi miền Nam tự do, thịnh vượng, hạnh phúc này.

NGHỊ SĨ CHỨC CHỈ CÓ CHIỀU DÀI

Ông Nghị Robert Nguyễn Văn Chức vốn là người cần trong ít nói, mỗi lần báo chí phỏng vấn ông một điều gì quan trọng, y như là ông hện tới mai tới một. Các phái ông Chức không nắm vững vấn đề hay không hiểu vấn đề để trả lời ngay cho báo chí, mà là vì nói theo ký giả XT, ông còn phải quay gíy nói cho các xếp lớn để hỏi vấn đề đó nên nói như thế nào cho hợp ý xếp, chứ nói sai ý xếp thì mất điểm bỏ mẹ.

Trong vụ sinh viên tranh đấu, có lẽ đã được các xếp chỉ thị nói như vậy, như vậy, nên nghị sĩ Chức bèn đi một đường tổ sinh viên, và hai cái đài truyền thanh truyền hình về ngay lấy lời vàng ý bạc đó mà bình luận, nhân định loạn cả lên. Bị chọc nhột, lẽ dĩ nhiên sinh viên phải có phản ứng và cô Tô Thị Thủy đã mĩa mai nói rằng: Cô rất xấu hổ khi thấy ở VN có một Nghị sĩ như NS Nguyễn Văn Chức sau khi cô Chức nói rất đúng, N.S Chức là đàn ông thì làm quái gì có chiều sâu, vì chiều sâu chỉ đàn bà như cô Thủy mới có. Nghị sĩ Chức chỉ có chiều dài, còn dài bao nhiêu thì chỉ có chiều sâu của những người từng "giao du thân mật" với ông Chức mới biết được. Lấy chiều dài để đo chiều sâu, lấy chiều sâu để tính độ dài là đúng sách vở trời đất.

NS Chức bị cô Thủy chê không có chiều sâu hiện đang tức lắm, NS Chức nói

Chỉ những nữ sinh viên tranh đấu như cô Thủy mới có chữ chiều sâu (tư tưởng) đáng kể, có lẽ một ngày nào đó, sau khi trích đủ độ thuốc cầm tinh...thần, ông Chức sẽ tới gặp cô Thủy để xem thử chiều sâu của cô Thủy sâu tới độ nào. N.S Chức sau khi phát ngôn như vậy, ông đã ngâm bài thơ «Cái Quạt» của Hồ Xuân Hương.

*Một lỗ sâu sâu mấy cũng vừa
Duyên em dính dáng tự bao giờ
Phành ra ba góc da còn thiếu
Khép lại đôi bên thịt vẫn thừa.*

Ngâm xong Nghị Sĩ Chức mân mê cái quạt và tưởng tượng tới cái lỗ sâu sâu... tư tưởng của cô Tô thị Thủy.

FERNANDER NGÔ TRỌNG HEO

Trong kỳ chạy đua vào Thượng Viện, nơi để cho một bọn người đã từng ăn tục, nói phét, khoa môi múa mỏ yêu nước thương dân và đã làm trò khi từ ba năm nay, có hai liên danh nguyên là gia nô của nhà Ngô, một của Trương Vĩnh Lễ, một của Trương công Cửu. Lễ và Cửu là hai tay tổ Cần Lao, kẻ hầu tằm phúc của cố ghiền Ngô đình Nhu. Mới đầu người ta tưởng 2 nhóm này sẽ đi chung với nhau phải đi chung với nhau thì đúng họ đi cùng hy vọng như bọn Trần chánh Thanh trước đây là sẽ được lọt vào Thượng Viện. Nhưng trái lại, Cửu và Lễ đã tách riêng, lý do tách riêng, Con Ong chưa biết phải chăng chúng còn giận hờn nhau đi ngày xưa chủ cũ của chúng đã không yêu thương, phân phát ân huệ cho chúng đồng đều? hoặc giả trong các phe ẩn chia không đều mà phải đôi đàng, đôi ngả.

Trong liên danh của Trương công Cửu có cả anh Ngô trọng Hiếu, tức Fernander Ngô trọng Heo. Anh này ngày xưa làm Bộ trưởng Công Dân Vụ thời Diệm, hình dạng anh đúng là hình dạng một con heo, mập mạp, bệ xê, thành tích « yêu nước » (chứ nước này không có nghĩa là Quốc gia) các nữ cán bộ Công Dân Vụ thời đó đều biết, nhiều cô nữ cán bộ đã được ông Bộ Trưởng yêu dấu đến mức tối đa, đến tận cùng khoái lạc. Tuy mang danh làm bộ trưởng nhưng mọi việc liên quan tới đường lối chính trị, kế hoạch phát triển đều do nhóm Hà Việt Phương tức Nguyễn Đức Quỳnh làm hết, còn ông Bộ Heo chỉ biết có làm...tinh.

Cuối năm 1963, Chế độ gia đình trị nhà Ngô sụp đổ, anh Ngô trọng Heo (xuất thân là dân tây, họ tây, để xin Ngô Đình Diệm cho lấy họ Ngô để tỏ lòng khuyến mã) chạy vào tòa Đại sứ Phi Luật Tân tự nạn, và nói với ông Đại sứ là tổ tiên hẳn cũng là người Phi Luật Tân, mang họ Fernander. Tư cách hèn hạ của Ngô trọng Heo đã làm cho ông Đại sứ Phi luật nước miếng khinh bỉ, ông đã mĩa mai chửi. Nếu ông Bộ trưởng chạy vào tòa Đại sứ Trung Hoa, chắc ông Bộ trưởng sẽ nói tổ tiên ông là người Trung Hoa, và ông mang họ Mao Trạch Lưon, nếu vào tòa Đại sứ Miên ông sẽ có tên là U Ngu phải không, và ông Đại sứ Phi đã tổng cổ Ngô Trọng Heo ra đường cho quân cách mạng nhốt vào ấp. Sau gần 10 năm ngũ kỹ, bây giờ Ngô trọng Heo lại thờ cổ ra, mong làm cha thiên hạ ở cái chức Nghị Sĩ, thật là một điều diêm nhục và vô liêm sỉ.

Năm 67 liên danh Voi Trắng gồm đa số gia nô nhà Ngô lọt được vào Thượng Viện năm nay mà 2 liên danh Trương Vĩnh Lễ, Trương Công Cửu lọt được vào nốt, thì Thượng Viện của chế độ Đế Nhị Cộng Hoà sẽ mang linh hồn của Quốc Hội bù nhìn Đế Nhất Cộng Hoà, ôi chán ơi là chán. Nghị trường xử ta có đủ cả Tây, Tàu rồi, nay thêm một anh Phi luật Tân càng thêm... giá trị chứ sao! Vì Nghị trường V N đã thành nghị trường quốc tế.

SAIGON.— Mấy ông Bao Công trong Hội đồng tuyên cử trung ương đã họp liên tù ti mấy ngày nay để xét các đơn khiếu nại, các hồ sơ cá nhân ứng cử viên. Với chủ trương nội bất xuất, ngoại bất nhập các ông đã ăn, ở, ngủ, i (thiếu món đệ tam khoái) ngay trong văn phòng mà làm việc. Nhưng dù các ông có họp kín đến mấy, khi về nhà các ông cũng phọt ra cho bà xã nghe, khi nằm cạnh bà mà xoa cái bẽ hê. Và theo nguồn tin tại vách mạch rừng, hội đồng tuyên cử đã nhận được khá nhiều đơn khiếu nại, đa số các liên danh bị khiếu nại, đa số các ứng cử viên bị khiếu nại. Dường như liên danh của cụ Thượng ba niên Nguyễn Văn Huyền lãnh nhiều đơn khiếu nại nhất. Ngày 20-7, Hội đồng tuyên cử đã xét đơn khiếu nại về các ứng cử viên «can tội» giả căn cước, trốn lính, bán thuốc tây cho VC, hiếp dâm, và ăn hối lộ.

Người bị tố bán thuốc tây cho VC dường như là nhà tỷ phú La thành Nghệ, ông này đã từng có hồ sơ đen về vụ này tại Tổng Nha CS. Sau ông Nghệ là ông Khoáng trọng Vinh, ông này năm 67 cũng đã ra tranh cử Thượng Viện và đã bị Hội đồng tuyên cử gạch tên, không biết về tội gì, dường như tội... gian thương thì phải.

Cả 2 ông này đều ở trong liên danh Bông Huệ của ông Huyền. Nhân vật bị tố can tội hiếp dâm, dường như là ông Fernander Ngô trọng Heo. Con Ong chưa biết ông này hiếp dâm ra sao, trong trường hợp nào, nhưng theo đơn tố cáo là ông đã hiếp trong thời gian ông làm Bộ Trưởng dưới trào Ngô Đình Diệm. Nghe

nói người đứng đơn tố cáo là một nạn nhân của ông, một cựu nữ cán bộ CDV ngành hát xướng, ứng cử viên bị tố tội ăn quyt là ông lãnh tụ Hiến báo kẻ đệ đơn là quản lý nhà hàng Hoàn Mỹ tổ ông quyt 800.000 tiền ăn ở trong ngày ông tổ chức đại hội toàn đảng. Ở hay lạ, cả nước đều biết, công tử Rùa con Hoàng kim Lân chỉ gần 6 triệu cho vụ này để được kết nạp vào liên danh Sao Sáng, vậy số tiền đó đi đâu mà lãnh tụ Hiến báo phải bị tố là quyt nợ! Ứng cử viên bị tố là bắt phục tùng lệnh gọi nhập ngũ sau khi rút đài Bộ Trưởng Bộ Xã Hội là ông Trần quang Thuận, một «kiến tướng» của phe An Quang. Người ta còn nhớ sau khi ông này rút đài, đài truyền thanh đã ra ra loạn bản tin Bộ quốc phòng gọi ông ra trình diện, nhưng ông cóc thêm ra, ông cứ ngủ khò trong chùa An Quang. Cho tới khi chùa này bị tổng bố rập dưới thời tướng Sáu Lèo cầm chính ngành Cảnh Sát, ông mới bị đưa đi đơn vị và đeo cái lon thiếu úy ngắn ngự năm tại Quân Đoàn III.

Dường như Hội đồng tuyên cử mới xét từng ấy lá đơn khiếu nại và đã một toát xi cầu. Ngày mai Hội đồng sẽ xét đơn khiếu nại của một phe thầy chùa khiếu nại ông Hòa thượng chùa một cột Thích thiện Lai, khiếu nại một ông Phó Tỉnh Hành Chánh ăn hối lộ, và khiếu nại sự mất tư cách của một ông trong liên danh con cá riếc. Bạn đọc chờ xem sẽ có nhiều liên danh a la de vì lỡ kết nạp phải nhiều ông nham nhỏ.

Nôi cơ cực của gái nghèo mần cho Mèo

Cứ dâng cái ngàn vàng cho quan Giao Chỉ là mọi việc sẽ chu

CAM RANH (CO). Ông Nghị Ba niên Bùi Văn Giải, người vừa mới ly khai khỏi lực lượng Đại Đoàn Kết vì không chịu nổi tư cách vị xin của lãnh tụ Hiến báo vừa tiết lộ một cái tin hay ho, đó là tin các ông lớn ở Cam Ranh ngoài những việc làm quen thuộc là ăn hối lộ các vật thường ăn như Trần hưng Đạo, vàng, ngọc v.v... Các ông còn ăn hối lộ cả con cá riếc của các cô gái nghèo có nhan sắc đi làm thợ Mèo. Món ăn hối lộ này thường cứ ba tháng ăn một lần, vì đúng ba tháng một cô gái đi làm cho Mèo phải tới số An Ninh kiểm nhận lại giấy tờ. Nếu các cô đem đẹp muốn còn chỗ mà làm, muốn hồ sơ an ninh của mình không bị ghi là nguy hiểm, bất khả chấp nhận làm việc tại các cơ quan Mèo, và muốn giấy của mình được kiểm nhận nhanh chóng, thì

cô em hãy nên biết điều, vào phòng trong cho xếp lớn hỏi. Các cô sẽ bị thăm vấn bằng những lời ngọt như đường và cuối cùng các cô em sẽ bị lột truồng ra để tra tấn... nhưng tra tấn kiểu này không có đau đớn về thể xác như dĩ thuốc lá, quay điện vào chỗ kín, nhưng cũng chỗ kín của cô em sẽ bị chà ông lớn đã... cho bao giờ... ra nước thì thôi. Tra tấn kiểu này... sưng lắm, nếu có cô nào đau, chỉ đau tui về phần hồn thôi. « Một đêm quan lớn nằm kê. Còn hơn trọn kiếp năm mê thuyền chài » NS Ba niên Bùi Văn Giải dường như không khoái ngón hối lộ này lắm, nên ông trong những ngày tháng còn lại sẽ đem vụ này ra trước Thượng Viện sau khi điều tra xong. Con Ong chờ xem ông Giải sẽ làm được cái trò trống gì trong vụ này.

TIẾP TỤC ĐIỂM MẶT 1800. BÀ HÙNG HỤC CHẠY ĐUA VÀO ĐIỂM HỒNG

NOC ĐOC

GAI SI

Số báo trước, đã điểm mặt được 8 liên danh, từ số 1 đến số 8, tức là từ liên danh ông Cao đến liên danh của ông Hiến đến.

Hôm nay xin điểm tiếp 10 liên danh còn lại.

LIÊN DANH 9

Thụ ủy là Ông Nguyễn Văn Canh, hiện là phụ tá tổng trưởng Chiêu Hồi, dấu hiệu bông lúa. 9 mạng khác gồm có: Đặng Văn An, Nguyễn Bào, Nguyễn Văn Đại, Nguyễn Văn Mân, Trịnh Nghiệm, Huỳnh Văn Sang, Bảo Trọng, Tôn Thất Uyên, và Đoàn Lý. Đó là những tên tuổi khá lạ tại với cử tri, kể cả hai ông Nehi 3 năm là Nguyễn Văn Mân và Tôn Thất Uyên nghe cũng lạ hoắc, vì hình như 3 năm qua các ông có làm được gì đáng để ý cả.

Đây là một liên danh thuộc hệ thống Đại Việt Hà Thúc Ký. Năm 1967, Bông lúa đặc cử, và hốt được nhiều phiếu hơn cả lãnh tụ Hà Thúc Ký. Còn năm nay thì coi mùi hơi khó ăn.

LIÊN DANH 10

Thụ ủy là ông Phan Bá Cầm dấu hiệu gà gáy sáng. Gồm có: Dương Như Thuận, tức là đồng chí Xuân Tùng Nguyễn quốc Xứng, Lê Xuân Mai, Lê Ngọc Ngoạn, Trần Mạnh Tông, Lê Thị Quế, Nguyễn Xuân Kỳ, Lý Hồng Sen và Ngô Văn Lài.

Lý Hồng Sen vừa thất cử Hội Đồng Đô Thành, tại Chợ Lớn.

Trước khi hết hạn nộp tên, người ta nói khá nhiều về trường hợp Phan Bá Cầm, tưởng liên danh này không xuất hiện được, vì ông Cầm bị đứt gân máu phải nằm điều trị tại bệnh viện. Nhưng phút chót, vẫn thấy xuất hiện với một thành phần không lấy gì làm sáng giá cho lắm.

Trong cuộc bầu cử 1967, liên danh của ông Phan bá Cầm lúc đầu về hạng sáu, coi như đặc cử, nhưng sau một hồi phiếu trời sạt, liên danh Bạch Trọng tìm ra được trên hai chục ngàn thăm bị ăn gian, vọt lên hạng 5, thế là ông Phan Bá Cầm bị lọt số.

LIÊN DANH 11

Thụ Ủy là ông Vũ Văn Mầu, Ngoại Trưởng thời Chế Độ Ngô đình Diệm. Được ông Diệm rất kính trọng. Nhưng đến năm 1963, Ông Mầu đã cạo đầu ra đi để hưởng ứng cuộc tranh đấu của Phật Giáo chống nhà Ngô.

Người thụ ủy là ông Nguyễn duy Tài, Giám Đốc

bệnh viện chuyên môn đỡ đê và chữa cho các thầy thuốc khối An Quang.

Người thứ ba là ông Trần quang Thuận, chàng tuổi trẻ sở hữu chủ chiếc xe Austin đã chở Thượng Tọa Thích Quảng Đức đến chỗ tự thiêu năm 1963. Sau 1963 ông Thuận đã hiến hách một thời.

Người thứ 4 là Trần duy Đôn, nghe lạ hoắc.

Thứ 5 là K. Sor Rot, nghị sĩ năm 1967 trong liên danh Nông Công Bình của ông Trương Đôn.

Thứ 6 là ông Phạm Đình Ai, một nhà giáo già.

Thứ 7 là ông Lư gia Phan thương gia, chức nhiệm vụ của ông này là chỉ đạo.

Thứ 8 là ông Tôn thất Niệm, Giám Đốc bệnh viện công Từ Dũ, chuyên về đỡ đê.

Thứ 9 là ông Bùi tường Huân, người đã từng được Phật Giáo đưa lên ngôi Tổng Trưởng Giáo Dục một thời.

Chót hết là ông Tôn thất Đình, cũng như ông KsorRot, năm 1967 đặc cử trong liên danh Nông Công Bình.

Liên danh này được coi là gà ròi của An Quang mặc dầu An Quang bảo không chánh thức cử ai ra tranh cử cả. Các ông Bùi tường Huân Trần Quang Thuận v.v... bị khiếu nại, không hiểu có tên trong danh sách niêm yết kỳ nhĩ hay không.

Điều đặc biệt nhất của liên danh này là có tới hai ông Bác sĩ giám đốc hai bệnh viện đỡ đê một công một tư.

LIÊN DANH 12

Danh hiệu: Ứng hộ chánh phủ.

Dấu hiệu: Nông Công Bình bầu cho lính.

Gồm có: Nguyễn hữu Tố (Thụ Ủy); Trần huỳnh Diệp Sĩ khắc Chi, Nguyễn hữu Dịch, Lê Văn Châu, Huỳnh Văn Nhứt, Nguyễn hữu Phúc Lê Văn Kế, Trần hữu Bé và Nguyễn hữu Lộc.

Đặc điểm của liên danh này là nói huých tẹt rằng mình ứng hộ Chánh Phủ, gồm tới 9 người là quân nhân, chỉ có 1 nhà giáo. Rất trẻ, tất cả từ 30 đến 40 tuổi. Có tới 4 ứng cử viên mang họ Nguyễn hữu, vì thế, người ta bảo rằng liên danh này có tới 4 anh em ruột. Điều đó không biết có đúng không. Giới quan sát không hiểu tại sao liên danh này ứng cử.

LIÊN DANH 13

Đây là một liên danh rất lạ trong cuộc bầu cử, không phải ở con số xui 13, mà nhiều cái lạ khác.

Thụ Ủy là một nhà tu, Thượng Tọa Thích Thiện Pháp. Nhưng phe Phật Giáo An Quang bảo rằng không biết ông tu ở đâu cả. 9 người khác gồm có: Trần đình Chính, Nguyễn huy Điều, Nguyễn đình Quý, bà Dương thị Lạc, Vũ công Kỳ, Vũ kim Khánh, Nguyễn Văn Phận, Tạ duy Hoạt và Nguyễn triết Lý. Chỉ có một mình thụ ủy sanh quán tại Nam phần, còn 9 người sau đều sanh quán Bắc phần.

Vì liên danh ra tranh cử với tư cách đại diện «đảng» liên minh Phật Giáo Dân Chủ nên không phải đóng tiền «đặt cọc» 500.000 đ.

Có kẻ khiếu nại về tư cách đại diện của cả liên danh, nên cả liên danh này đã được Hội Đồng tuyên cử mời đến hỏi cung vào chiều 4-7.

LIÊN DANH 14

Đây có thể coi là một liên danh thứ nhì của An Quang, nhưng các thầy An Quang bảo chỉ ứng hộ 1 liên danh của ông Mầu mà thôi.

Dấu hiệu « 3 bông sen », vì thế bọn viết văn nham nhở mới diều là « liên danh ba hoa ». Gồm đồng dân biểu hơn cả: Nguyễn đại Bằng (thụ ủy); Trần công Quốc, Nguyễn tường Bá, Tôn thất Trương, Đàm quang Đôn, Phan tự Trọng, Hoàng Trung Sắc, Vũ Văn Hồng, Tạ quang Trung, Nguyễn

Xuân Lương.

Liên danh này tương đối trẻ, và nếu đặc cử thì Thượng Viện chẳng mấy chốc sẽ ồn ào như Hạ Viện.

LIÊN DANH 15

Danh hiệu « Dân tộc Hòa Bình ».

Dấu hiệu: Lư Đổng.

Thụ Ủy là bà Nguyễn Phước Đại. Trước đây bà Đại đặc cử trong liên danh ông Huỳnh Văn Cao, nhưng vào TV được ít lâu thì bà «ôm cầm thuyền khác». Bà đi với ông Đôn và rất thân thiết với ông Chuân. Những người khác là: Danh Bào, Nguyễn Văn Chuân, Nguyễn lương Kỳ, Nguyễn chức Sắc (chồng Dân biểu Kiều mộng Thu) Trương Văn Chôm (dân biểu thời đệ nhất Cộng Hòa), Tôn thất Xứng, Nguyễn Thành, Nguyễn đình Thọ, và Nguyễn lương Hưng.

Liên danh này gặp rất nhiều trục trặc, vào phút chót mới thành lập được. Bà Đại đã đi đầu vì ông Đôn trong vụ này, vì ông không dứt khoát, khi ra khi không. Phút chót, ông Đôn không ra bà Đại lãnh ra một mình vậy. Một liên danh vào hạng trung bình.

LIÊN DANH 16

Dấu hiệu chim Bồ câu trên trái đất. Gồm có: Phạm hải Hồ (thụ ủy), Hồng Ngọc, Nguyễn Văn Mầu (ký giả Thái Dương), Phạm Văn Khánh, Nguyễn Văn Tư, Nguyễn Văn Khải (ký giả Văn Kha), Nguyễn ngọc Thê, Phan ngọc Nô, Trần minh Trác và Hoàng cao Nhã (chuyên viên ứng cử).

Liên danh này đồng ký giả nhất (3 người) và được coi là liên danh thứ nhì của đảng Cấp Tiến.

Trừ mấy ký giả như Thái Dương, Văn Kha được dư luận biết tiếng, còn những

người khác có vẻ hơi lạ tại

LIÊN DANH 17

Dấu hiệu: Lư hương. Không hiểu lư hương lư đồng của Bà Đại, lư nào lư nào.

Gồm có: Nguyễn tiến Hy (thụ ủy), Nguyễn Đình Cẩn, Thạch Sung, Nguyễn Văn Thiếc, Nguyễn quang Đạt, Trần Văn Thoàn, Phan Văn Châm, Siu Plung, Nguyễn Văn Lâm, và Đoàn bá Thái.

Có người cho rằng liên danh này của chánh quyền vì ông thụ ủy Nguyễn tiến Hy hiện đang là Quốc vụ Khanh trong Chánh Phủ, như vậy, là một đương kim Tổng Trưởng duy nhất ra tranh cử. Nhưng chưa chắc đã được Chánh phủ âm hộ cho đặc cử.

Ông Hy đã từng ứng cử năm 1967, nhưng thất cử. Còn ông thăm phán Trần Văn Thoàn, thì năm 1965 được đề cử làm Tổng Trưởng nội vụ, nhưng lại không được nhận chức. Xui quá.

LIÊN DANH 18

Liên danh này nộp đơn vào lúc 23g30, tức là mấy chục phút trước khi khóa sđ.

Gồm có: Nguyễn tấn Chức (thụ ủy) Bác sĩ Chức chứ không phải ông nghị luật sư Chức; Trần minh Châm, Nguyễn Trần (đã rút đơn cho Hoàng ngọc Tuệ lên), Nguyễn thị Hiền, Lê thành Trì, Lương Đại Bằng, Nguyễn tinh Thuật, Trần thị Mầu, Nguyễn đình Hoan, và Phạm kim Vinh tức nhà báo Trương từ Phong.

Liên danh này có nhiều nhà giáo nhất, nhưng hình như ít tiền, thành ra có vẻ khó khăn.

Riêng bọn Con Ong đứng nhìn cuộc chạy đua mà cười khi. Đếch vương vít gì cả.

Chúc tất cả 18 liên danh đều đặc cử.

gai hang

Ngồi rù gai hàng giải lãn lãn Trần Văn Hương

HAI CÁI LÁ ĐA CỜ BỤ GIÀNH NHAU MIẾNG ĐẤT XÉO.

SÀI GÒN (C.O) Các ông tai to, mặt lớn các bà có chồng mang súng ngắn nhiều cận vệ đang xô nhau về Cam Ranh để chiếm đất, mua nhà, tậu vườn. Một tấc đất ở Cam Ranh bây giờ là vàng. Sở dĩ các ông to, bà lớn nhào ra xứ « Mỹ trị » này là vì nghe tin nhà nước Giao Chi sẽ biến Cam Ranh thành Hương Cảng thứ hai, nghĩa là Cam Ranh sẽ có nhà thờ công khai, có nhiều sông bạc lớn cỡ Kim Chung, Đại thế giới ở Sègòn ngày cũ, dưới thời anh Bảy Viễn cai trị, rồi lại có nhiều nhà hàng có đủ các em nhảy thoát y, và thơm nhất là có nhiều em chiêu đãi trần như nhộng đi dọn bàn, đưa nước uống, thức ăn tới tận nơi. Các thực khách vừa no

con mắt, vừa mát cái tay y như ở xứ Đài Loan hay Nhật Bản.

Chuyện hay ho nhất ở Cam Ranh bây giờ là cuộc tranh đấu giành một khoảng đất lớn ngay gần Ty Quan Thuế. Cuộc tranh giành diễn ra giữa hai bà đều có chồng đeo súng ngắn, cầm gậy tam tinh. Miếng đất này rộng tới cả ngàn thước vuông. Ngày xưa ngày xưa, khu đất này có tiếng là dữ, vì có nhiều ma, toàn là ma bị mật vụ Pháp ròi Nhật uýnh chết.

Hai bà giành nhau mảnh đất dữ này, cùng hy vọng nếu giành được hai bà sẽ gọi công binh xây ngay một khu khách sạn để cầu du khách.

Chưa ai có thể biết cái lá đa nào sẽ thắng, vì cú đa nào cũng lông lá xum xuê, có lẽ sẽ phải có cuộc đấu súng.

CÁ KÊ DÊ NGÔNG

BA MƯƠI THÁNG TÁM CHÚNG TA ĐI BẦU

Ba mươi tháng tám tới đây, ba mươi tháng tám năm này... Tôi vẫn chưa nghe thấy bài hát đi bầu trên máy cơ quan ăn nói của Nhà Nước. Có lẽ tại vì Nhà Nước sợ vi phạm luật cổ động tranh cử, nên không dám «quảng cáo» trước thời gian ăn định chẵn? Nhà Nước chúng ta vốn được tiếng là tôn trọng luật pháp và hiến pháp, nên ít khi nào lại làm cái công việc trái luật và vi hiến.

Luật lệ của chúng ta vốn nổi tiếng là một thứ dơ cao nhưng đánh nhẹ. Nói nôm na là thích chửi nhau chơi. Khi luật bỏ tức ứng cử bán phần Thượng Viện ra đời, đầu đầu cũng có những lời nhao nhao phân đối. Nhất là câu «sẽ không được ứng cử, những ứng cử viên nào có khuyến hướng liên hiệp, làm lợi cho Cộng Sản hoặc hoạt động cho Cộng Sản, mà không cần trưng bằng cử». Nghe nặng như một nhát búa ngàn cân. Ấy thế mà những ông ứng cử viên, cổ động cho liên hiệp tung búng, tuyên bố nhiều câu rất tr là «đặc công», mà vẫn có quyền ứng cử phây phây... Như ông dân biểu Trần công Quốc chẳng hạn. Nhà Nước đã có lần định mời ông ta đi chơi với con ma vú dài. Nhưng chưa kịp làm thì ông ta đã đứng đầu một liên danh, có tên là Ba Hoa.

Trước khi mười tám liên danh «bằng hồ đề danh», được dán lên tường cầu tiêu công cộng đường Lê Lợi để trình làng, thì nghe đâu Nhà Nước còn định đỡ đầu cho cả kỹ sư Hồi Chánh Viên Hồ văn Bửu ra ứng cử. Nghe được tin này, nhiều thăng lính, chiến hữu của tôi, muốn khóc thét lên. Thăng Cung Tích Biền hăm hực: ông đạo ngữ... Thế này là... cái chó gì! Rồi nó thắc mắc rằng cái ông Hồi Chánh ấy, làm sao có đủ giấy tờ như thẻ căn cước, chứng chỉ hợp lệ tình trạng quân dịch, giấy cư trú tại nước Giao Chỉ trong mười năm liên tục, v.v... để nộp vào hồ sơ. Nhưng khi danh sách 18 liên danh được ban ra, may quá, không có liên danh hồi chánh Hồ văn Bửu.

Tại sao năm nay lại chỉ có mười tám liên danh thôi nhỉ?... Nhiều thăng bạn tôi, lúc từ dư tửu hậu, thường mang chuyện các liên danh ứng cử ra bàn luận. Chẳng lẽ «anh hùng tận» rồi sao?... Người xưa đã «viết» rằng, nhún tài như lá mùa thu. Lá thu, xin đừng làm với lá của bà dân biểu Kiều Mộng Thu, là một thứ lá hiếm và quý. Năm nay gặp thuốc khai quang khá tốt, nên lá lại càng hiếm hơn. Tinh hoa của dân tộc, chỉ có được đến một trăm tám chục cái tinh hoa, lại còn thêm có vài ba cái tinh hoa dự khuyết, như vậy đã coi là khá lắm rồi. Chỉ tiếc rằng ít chất đàn bà. Nếu có nhiều lá đàn bà thì may ra cuộc chạy đua vào Thượng Viện mới thêm phần hào hứng.

Nơi Thượng Viện là chốn ăn, chốn nói. Cần phải được tăng cường nhiều cái mồm. Đàn bà, vốn nổi tiếng là có tới hai cái mồm. «Nữ nhân, nhị khẩu tung hoành». Đàn bà, ngang dọc, có tới hai cái mồm. Hai bà có tới bốn cái mồm. Ba bà, có tới sáu cái mồm. Bốn bà, có tới tám cái mồm. Ấy vậy mà lại không chịu vào nơi ăn nói,

thì có thiết thời cho dân tộc chúng ta hay không?

Càng nghĩ, tôi lại càng giận cụ Chủ tịch Nguyễn văn Huyền. Hình như trước ngày lập liên danh, bà Nữ Hoàng Nín Tè Trần Kim Thoa, đã vác một cây đòn Hai Viên, tới ca nhiều bản thật lắm lý, náo nùng đề xin được nắm chung với cụ. Nhưng cụ lắc không bằng lòng cho nắm chung. Cụ chủ tịch được Tổng Thống khen, thật tôi không bằng lòng tí nào. Như thế mà được khen sao?... Tổng Thống đã khen cụ Huyền của tôi là một mầm non chính khách, một tài năng mới được khám phá, *C'est une découverte!* Cụ là mầm non mà cụ không biết nâng đỡ mầm non, thật đáng buồn mười lăm phút.

Làng báo chúng ta cũng có vài người ra tranh cử. Rất tr là nhôn nhíp. Riêng báo Hòa Bình cũng ra tới hai người, đó là ông Sức Mấy và ông Tiêu Lang. Báo Hòa Bình của cha Trần Du, đã bị nhà văn Hiền Lương, tức Hoàng Sinh, tác giả hai đại tác phẩm «Máy bơm chim» và «Nịt vú tự động», đánh đập tôi bởi bằng ba chữ «Cha chơi con!» Lần này mà hai ông Sức Mấy và Tiêu Lang đắc cử thì chắc thằng con nhà Hiền Lương hết đất sống. Sự đắc cử của hai ông Sức Mấy và Tiêu Lang kể như đã nằm trong tay. Chỉ cần đứng phía đường là lớn: «Tôi là Hòa Bình!» cũng đã đủ ăn chắc. Chẳng cần phải dăng đàn thuyết pháp.

Đến làm báo ra ứng cử lần này, ngoài hai ông Hòa Bình, Sức Mấy và Tiêu Lang, còn có cả một liên danh. Trong liên danh Hải Hồ, có thằng nhà báo Văn Kha, chuyên viên về ứng cử Thượng Viện. Thành tích của thằng nhà báo này thì khiếp lắm. Nó dạy thầy Đức Nghiệp làm báo Quảng Đức, trong có một tháng, mà bắt thầy phải trả học phí tới mấy tề.

Lại còn ông nhà báo Tôn Lữ Bó. Trong khi Sức Mấy, rất thành thật, khi ra ứng cử, nhất định không phê một ai, không bình một ai, trong những mục Máy Chó, Bia Miệng, Sỗ Tay, thì ông Tôn Lữ Bó đã ăn gian, dùng tờ C.L. quảng cáo cho liên danh Hoa Sen hết mình. Các ông viết «phim hàng ngày» cho báo này, đã mở một chiến dịch «nâng bi» chủ nhiệm quá kỹ. Tận tụy từ cái số thứ tự 11, cho đến ông Ksor Rot, từ lúc làm Nghị Sĩ cho tới hết ba niên, chỉ nói được bốn tiếng: Tôi chống ông Thiệu. Đứng đầu liên danh là cựu Ngoại trưởng Vũ văn Mẫu mà lữ viết văn nham nhờ chúng tôi đặt tên là Chính khách yếm thắm, hay Chính khách đội gạo lên chùa...

Liên danh «đớp bơn nôm bờ oăn», tức là số 11 này, có hai hiện tượng trái ngược. Một ông thì về thời Ngô mạt, nổi tiếng trong vụ cạo đầu hành hương về Ấn độ. Còn một ông, thời tranh đấu của báo chí, không cạo đầu mà lại chỉ thích xúi thiên hạ cạo tóc đầu, để xoa đầu, phát cho một xin. Có phải như vậy, nên có sự sắp xếp, một ông dẫn đầu và một ông đội đi chăng?...

Ngoài cụ Chủ tịch Nguyễn văn Huyền được Tổng Thống khen là một tài năng mới khám phá, có một ông thụ ủy liên danh cũng đã từng được Tổng Thống khen. Đó là liên danh của Phong Trào ta, tức phong trào Quốc Gia Cấp Tiến của Giáo sư Nguyễn ngọc Huy. Trong một buổi nói chuyện với các sinh viên trường làm quan Hành chánh, Tổng Thống đã nói: «đổi lập như thầy các em đây, tốt lắm!...» Thứ đổi lập của phong trào ta được mô tả như là không ở trên, không ở dưới và không đứng giữa. Chỉ đứng ở một bên. Báo chí ở đây đã gọi là một thứ đổi lập như cái hạch ở bẹn.

Trong liên danh này, nổi danh nhất là ông Nguyễn ngọc Tân, tức Phạm Thái, tức nhà báo Bảy Bốp. Ông này là một thần tượng của thi ca Giao Chỉ, nổi danh với bài thơ «Con nhỏ nó đau làm sao, dưới đất có cọng rau...» Bài thơ «nhóm dít» này đã đưa tác giả lên thang danh vọng một thời.

Nói đến thần tượng thì cần phải nói cho hết. Thần tượng của đồng bào Hồ Nai, Gia Kiệm là ông Hiền mập. Cùng đứng chung liên danh với ông Hiền mập, có công tử Hoàng kim Lân, ái nam của Nghị Sĩ Hoàng Kim Quy. Ái nam, xin hiểu là con trai yêu, xin đừng làm với ái nam, ái nữ. Công tử Hoàng Kim Lân là thần tượng của các em ca nhe, ca sĩ và vũ sếch xy. Những buổi tối, công tử đi chơi, lúc trở về, thấy em nào phải đi bộ, đêm khuya thân gái dặm trường, thì thương lắm, thường mời các em lên xe hơi về nhà cho yên ổn. Lại sợ nhà các em thiếu tiện nghi, nên lại mời các em về nhà mình. Một người biết thương yêu nhân loại như vậy, không được «phụ tử đồng viện», thì thật là ông Trời không có mắt.

Đọc hết được 18 liên danh, một trăm tám chục vị, tự nhiên bị mắt hoa, đầu váng. Kia như dựng Kiều Mộng Thu, nhũ danh Nguyễn Chúc Sắc. Kia như... Tất cả đều đứng lên, đội mào, mang râu đóng trò. Đặc biệt là có cả các ông Nghị làng và các ông Dân Biểu. Làng tất nhiên là phải nhỏ hơn Nước. Thượng tất nhiên là phải cao hơn Hạ. Các ông Nghị làng và Dân biểu có hướng đi lên thăng bằng cột buồm như vậy, thật may cho đất nước lắm, may cho dân tộc lắm!

Bài này chỉ có tính cách diêm sơ sơ vài ba khuôn mặt lớn của thế kỷ. Bắt đầu từ bài sau, sẽ dẫn đi vào chi tiết, hỏi thăm từng người cho tới hết. Còn tới tám, chín kỳ báo nữa mới đi bầu. Vậy vội vàng làm chi để vấp đá, quàng giầy. Cứ từ từ, cứ thong thả. Đừng có sốt ruột. Ngài nào chưa được nói tới, vẫn chưa có quyền buồn...

Đố chơi đề chọc

LTS. Trong khi màn đố chơi đề chọc còn đang tiếp diễn chợt xảy ra cuộc chạy đua học tốc vào phòng thương mại Diên Hồng. Do đó Ban Giám Khảo Đố Chơi liền bắt các toán chia tất cả ống đóm về phía các đề đang dự đua...

Ề KÍP NÀO PHA-VÔ-RI NHẤT ?

HỎI : Các bạn đã thấy đủ chân cẳng lông lá 18 đoàn của rờ chữ gì. Vậy theo các bạn, đề kíp nào được coi như "pha vô ri" nhất trong cái áp phe vô Phòng Thương Mãi lần này ?

NGƯ ÔNG : Pha vô ri nhất chỉ có thể là đề kíp "gia nhân". Chữ đề người lạ họ trúng áp phe, rồi mình lấy gì đặc lợi đây? Còn đề kíp "gia nhân" là đề kíp nào, không cần nói Ban Giám khảo cũng đã thừa biết!

NHÂM XÀ : Toàn là ăn hại đại nết. Đề kíp nào rồi cũng thế mà thôi!

THỜ BÀ : Trong 18 đề kíp có mỗi một đề kíp do Bà Phước To cầm đầu, thì đây chính là pha vô ri của tụi tôi rồi. Nhưng xin quý vị đừng nói đi nói lại kéo các Bà tụi tôi nghe thấy, khổ lắm!

TRẦM LẶNG : Tụi tôi có tới 3 đề kíp pha vô ri, giá họ đừng chửi nhau như chó chấc là sẽ về nhất hết.

BAN GIÁM KHẢO : Nhâm Xà quá bị quan, Thờ Bà quá chủ quan, Trầm Lặng quá lạc quan, chỉ có Ngư Ông là khách quan hơn hết: 5 điểm!

Ề KÍP NÀO ĐÁNG BỊ LOẠI ?

HỎI : Nếu cần phải loại bớt một vài đề kíp ra cho nó đỡ rậm rạp, các bạn thấy nên loại đề kíp nào ?

NGƯ ÔNG : Trước hết, nên loại những đề kíp vác Bông Sen. Đem Bông Sen vô Phòng Thương

Mãi rồi chim cu bay ủa theo vô, rồi tình rói mù, còn ai tính áp phe áp phiếu gì được nữa ?

NHÂM XÀ : Đứng ra thì nên loại mấy cái đề kíp An Cập và Trọc Phú. Có như thế sau này mới lập được một cái Phòng Thương Mãi của dân nghèo chứ!

THỜ BÀ : Nên dẹp cái đề kíp có mấy anh Nghị to mồm hay chồm chồm vào đời tư áp phe của người ta.

TRẦM LẶNG : Chỉ nên loại cái đề kíp có anh Tá hồi trước làm tình trường đã dớp cả công quỹ bị khai tùm lùm rồi đó.

BAN GIÁM KHẢO : Ba toán Nhâm Xà, Thờ Bà, Trầm Lặng đều theo cảm tình riêng của mình. Vẫn chỉ có Ngư Ông là rành Luật Bàu cử hơn cả: 5 điểm!

CÓ GIAN LẬN KHÔNG ?

HỎI : Cứ theo như các bạn dự đoán thì kỳ bầu cử này liệu có gian lận không ?

NGƯ ÔNG : Kể nào nói có bầu cử gian lận tức là kẻ đó phá hoại, phản động. Cho vô năm "chủng Cọp" là vừa!

NHÂM XÀ : Việc đêch gì phải gian lận nhỉ? Muốn gì chỉ việc ra lệnh cho mấy đứa bên dưới là xong chứ?

THỜ BÀ : Nếu đề kíp Bà Phước Lớn của tụi tôi mà dzo áp phe thì tức là không có gian lận.

TRẦM LẶNG : Gian hay không cũng là do cử tri. Trong trường hợp cử tri làm biếng không đi bỏ phiếu thì cũng phải có người bỏ dùm họ chứ. Như vậy cũng chẳng thể gọi là gian lận được!

BAN GIÁM KHẢO : Thờ Bà chỉ được cái nâng bi. Ba toán Ngư Ông, Nhâm Xà, Trầm Lặng đều tinh thông và có kinh nghiệm bầu cử, mỗi toán 1 điểm rưỡi!

CÓ TIỀN MUA NGHỊ CŨNG ĐƯỢC ?

HỎI : Theo các bạn, các của rờ Giải, Nhuận bị xếp Gia Hiến loại ra để cho công tử Lân Vàng vô

dự đua, như thế đúng hay sai ?

NGƯ ÔNG : Ông Nghị Hiến làm thế cũng có lý lắm chứ. Chuyện gì cũng phải có bột mới gột nên hồ. Muốn vô Phòng Thương Mãi làm áp phe mà nửa tê cũng không dám chi, bị loại là đáng đời.

NHÂM XÀ : Làm thế là bậy. Rốt cuộc ở đời chỉ biết có tiền, chứ không còn tình nghĩa gì sao ?

THỜ BÀ : Cái đó cũng là tại hai ông Giải, Nhuận không có được một Bà như Bà Nghị Ảnh.

Có được một Bà biết tính toán cho chồng từ hai bàn tay trắng sau ba niên trở thành một trong những tay giàu nhất Saigon, tự nhiên xếp Hiến sẽ phải "lạy" đề mình đứng chung đề kíp với xếp ấy chứ ỉ!

TRẦM LẶNG : Cũng chả nên trách ông Nghị Hiến. Bất cứ ai nữa đã là dân áp chọi và đã từng đi du hí với công tử Lân Vàng thì rồi cũng đến phải làm như vậy.

BAN GIÁM KHẢO : Mãi đến bây giờ mới thấy Trầm Lặng nói một câu nghe được được: 5 điểm!

HỌP BÁO Ở CARAVEN ?

HỎI : Bàn về bầu cử mãi cũng chán. Thôi, hỏi sang một vấn đề khác nhé: tại sao Ông Đại Tá thì tướng Bà Nàng vô Saigon mà phải leo tước

NGƯ ÔNG : Đây mới là tác phong của người quý phái thượng lưu. Tay này cần được nâng đỡ cho lên làm lớn nữa.

NHÂM XÀ : Không được. Thử hỏi tiền đâu mà xài vô lối vậy? Nếu không phải là tiền tham nhũng.

THỜ BÀ : Chắc đó là ý kiến của Bà Đại Tá.

TRẦM LẶNG : Cho nhà báo được tới chỗ sang trọng, lúc về họ sẽ bốc thơm chứ gì!

BAN GIÁM KHẢO : Ngư Ông quả là sáng suốt: 5 điểm!

nửa đùa nửa thật

ĐẢNG VIÊN ĐẢNG CÙ LÂN ĐANG CHỬI BỐ NHAU!

Thời ông Diệm, cái đảng này hách ghê lắm vì nó là đảng của Nhà Nước được đặt dưới sự lãnh đạo tối cao của bà Nhu tục gọi là Con Ông Chúa, và dưới sự lãnh đạo tối thấp của hai ông cố vấn và một ông cố đạo.

Ở cái thời xa xôi ấy, người ta đêch dám gọi tên húy của đảng, phải gọi chệch đi là đảng Cờ Lờ. Thăng này là tổ sư Cờ Lờ, thăng kia là Cờ Lờ cố gộc đung vào nó thì tiêu tưng, cuộc đời sẽ đi mờ của bắt ốc ngay.

Sau khi cụ Diệm đi doang, các đồng chí của đảng này thì đua nhau vô cái nhà pha. Rồi thăng nọ tổ thăng kia rầm rầm. Nhưng rồi thì nhờ ơn các Ông và các Thầy, các đồng chọi Cờ Lờ được ra về tho thối hân hoan, để rồi bây giờ tái xuất giang hồ, dưới danh hiệu mới là đảng Cù Lân.

Đảng Cù Lân chả hiểu ra làm sao lại ướn nhau tụi bụi. Đồng chọi nọ chửi đồng chọi kia bieu là không có đảng tính, chỉ thích ngồi chiếu trên chỉ tính chuyện đóp hít. Đồng chí kia thì chửi đồng chọi nọ là đồ mất dạy, đồ khôn lặn, chưa chi đã rắp tâm phản bội đảng, đưa toàn bọn đàn em vô để làm cho đảng mỗi ngày một thối inh lên.

Tuy nhiên đầu sao, Đảng cũng sắp xếp để cho có hai liên danh vô cuộc đua ngựa. Mỗi một đàn ngựa thuộc một hệ phái khác nhau. Đàn ngựa nào thắng thế nhất sẽ đương nhiên là có chính nghĩa và sẽ được quyền nắm quyền lãnh đạo đảng.

Đó các ngài biết đó là liên danh nào ?

CHO EM VÔ « NIÊN RANH » MÍ!

Đó là lời kêu gọi nào nề, thâm thiết, thể lương, âm đạm nhất của bà đầm xoè Trần Kim Thoa. Nhưng tất cả 18 liên danh đều xài lấc. Cụ Nguyễn Văn Huyền thì bieu rằng: "Thôi! Thôi! Cho tôi xin hai chữ bằng an!" Giáo sư Vũ Văn Mậu thì chấp tay mô Phật, cứ y như là sắp muốn trở thành sư ông đến nơi. Ông Trương Vĩnh Lễ thì ngâm nghĩa bà Thoa rất lâu rồi rút cuộc trả lời rằng:

— Cái vụ này quan trọng lắm. Nó cũng không khác gì cái việc lấy chồng, không thể một sớm một chiều mà quyết định ngay được. Bà thì tôi ưng, tôi chắm ngay đít poong, tuy nhiên một mình tôi làm sao cắng đáng nổi. Vậy thì tôi cần phải hỏi bầy tám người kia xem sao? Nếu họ cũng ưng ý như tôi, lúc đó ta sẽ lại thảo luận lại.

Ông Trương Công Cửu vốn là người ít nói. Hóa cho nên khi thấy bà Thoa đưa ra đề nghị ấy, ông chỉ lấy tay xoa miết cái đầu hói của mình mà không trả lời rằng có hay không?

Bà Nguyễn Phước Đại thì rầy rầy lên như đĩa phải vôi, tuyên bố một cách đong dạc rằng, một

nước không thể có hai nữ hoàng.

Bà Thoa tức lắm gầm ngay lên một phát: — Nữ hoàng cái đêch gì? Bộ nữ hoàng Mác Gô à?

Bà Đại cũng to con chứ không phải tay vừa. Tuy nhiên vì đã được nghe thiên hạ đồn đại về cuộc tỉ võ giữa bà Thoa và bà Kiều Mông Thu, do đó, bà Đại đã phải giả vô điếc để ca bài ở rờ lui.

Trong số 18 liên danh chỉ có cái liên "ranh" của công tử Hoàng Kim Lân là có vẻ chịu chơi mí bà Thoa mà thôi. Nhưng vì người ngợm đã sắp xếp đầu vào đây cả rồi, nên Hoàng Công tử hẹn hò rằng hãy chờ đợi 6 năm nữa vậy.

TÊ RA LÀ NGƯỜI TA CHỈ MUỐN RỬA ÔNG NGUYỄN CAO THĂNG.

Mấy bữa liền, báo chí cứ đăng tải những tin tức tùm lùm về cái sự ngã ngoài của ông phụ tá Nguyễn Cao Thăng. Nào là ông Thăng hấp hối trên giường bệnh. Nào là đóc tờ đã chề. Rồi dân biểu chuẩn bị phái đoàn đi phúng điếu.

Thấy ông anh chỉ tiền ngất ngư con tàu đi, nhiều dân biểu đã tỏ vẻ sốt sắng, đầu lòng dứt ruột khi nghĩ rằng, sau khi ông anh hai năm mươi, rồi đây biết lấy ai là người thay thế để tiếp tục sứ mạng phò vua cứu nước?

Một số thì mê tín dị đoan đi lễ bái ụm xùm ở Lăng Ông, ở đền thờ đức Thánh Trần để các ngài phù hộ độ trì cho ông anh chỉ tiền chóng tai qua nạn khỏi.

Nhưng dùng một cái, bà cụ thân sinh ra ông phụ tá đã đi một đường cái chính, bieu rằng đó chỉ là những nguồn tin bậy bạ.

Điều ấy thì những người khôn ngoan và có ý thức chút đều có thể nghĩ ra được ngay.

Đúng là những tin tức láo khoét và bậy bạ. Vì sao?

Ông Thăng đi Tây với mục đích không phải đi Tây thật sự mà chỉ cốt để chữa bệnh. Nếu quả là một thứ bệnh nan y, thì ông sẽ ở miết bên chữa cho tới khi nào khỏi hẳn mới về. Thiếu gì đóc tờ giỏi, thiếu chi thuốc. Khoa học bị giờ có thể thay được cả tim gan lá lách, huống hồ là cái cuồng hong.

Thấy ông về nước một cách khời khời, những đứa thúì mồm muốn rửa xả chơi nên đã tung ra cái tin rất gán gáy.

Tuy nhiên, một nguồn tin chính xác cho hay rằng, nhà thuốc tây Nguyễn Cao Thăng bị cái bệnh đau lưỡi. Lưỡi của ông Thăng bị giờ tạm thời không thể xài được trong một thời gian ngắn.

Ấy cũng là một sự thiệt thòi rất lớn lao khi người ta muốn dùng mồm miệng đỡ chân tay.

ÔNG TA NHÀ ĐÈN GIỜ GIỌNG DỌA NAT.

Ông Nguyễn Trung Trình, giám đốc Công Ty Điện Lực Việt Nam, vốn là dân Tây không có lai một ly ông cụ nào, tục gọi là ông Ta Nhà Đèn, đã đóp hơi kỹ trong thời gian ngồi ở cái chỗ bèo bở ấy. Nhà nước đã điều tra và moi ra được vô số bằng chứng. Như vụ trả lương cổ vẫn cho ông Phó Giám đốc nhà băng Bất

Nghĩa mỗi tháng 250.000 và số tiền ấy lên tới 5 triệu. Trong khi đó thì vợ ông Bất Nghĩa lại còn muốn kiếm ăn thêm nữa đã thầu được cái món cung cấp thuốc tây cho Nhà Đèn, và cung cấp toàn thuốc mốt, vớt cho chó ăn cũng chết lẩn quay.

Ngoài ra còn nhiều sự mờ ám khác, nên ông Tổng trưởng Tư Pháp đã xác nhận tội trạng của đảng Tây lai này.

Cái đồ Tây lai ăn khoai củ vô, ăn chó cá xương nằm giường không chiếu, hút thuốc không xe, đã không biết nhục lại còn đi họp báo để tuyên bố lếu lạo: rằng nếu cách chức tôi thì nền kinh tế sẽ lâm nguy!

Bộ định muốn ở lại đóp hít thêm chút nữa chăng? Bộ định ăn cả lần trong lần lần ngoài của nhân dân khổ rách áo em nữa chăng?

Có mà ăn cái si li bực của chị em ta ở Ngã Ba Chú Ía. Tiên sư cha nhà anh!

NỀN AN CƯỚP Ở NƯỚC TA NGÀY Càng TIẾN BỘ

Vâng, nền an cướp ở nước ta mỗi ngày một thêm tấn bộ! Nếu ngày nào cũng đọc cái mục Tin Đố. Thành thì những thăng nhà giàu sẽ phát sốt rét lên mà chết vì sợ hãi quá xá. Các vị tướng cướp thân mến của chúng ta bị giờ cóc cần thời gian thuận tiện. Xưa kia, nền cướp bóc thường chỉ diễn ra vào những tháng củ mật, vào những đêm tối trời.

Nhưng cái ngày hôm nay đây thì chúng nó lại cứ nhè ngay thanh bạch nhất. Một cô gái cưỡi xe Honda đi phoong phoong trên đường Ngô Tùng Châu. Hai chàng tướng cướp trông có vẻ ẻn nhà giàu, học giỏi, trẻ tuổi, đẹp trai, cùng cưỡi trên một chiếc Honda khác, chạy kề bên rồi bắt tình linh, một tên dơ cái gậy lên phang cho cô gái một phát tọc máu đầu, ngã lẩn kên xuống đường. Thế là một vị tướng cướp nhẩy xuống và cướp lấy xe Honda phóng đi mất dạng.

Một vụ cướp khác xảy ra vào lúc nửa đêm về sáng ở đường Bà Huyện Thanh Quan. Cướp, chỉ có đóc một tên thôi đã nhào vô một nhà anh Mèo, bắt mọi người nhốt vô phòng tắm, trừ có mẹ Mèo thì để cho nằm thơ thối ở ngoài phòng ngủ.

Sau khi vợ vớt tía lia, nào là đồ la xanh, nào là đồ la đỏ, rồi các đồ tể nhuyển, nó liền bắt cô à rồi bởi rượu. Sám banh, có nhắc được mờ ra để cho nó nhắm mí li thịt ba dơi, và pa-tê, xúc xích để ở trong tủ lạnh. Nhưng nhậu nhẹt xuống thì buồn tình quá. Nói lên bắt có mẹ Mèo phải thoát y một cách từ từ để cho nó nhìn, nó ngắm.

Sợng lực nó chia vào người, cô nàng không dám từ và đành phải nghe theo.

Lúc là một vụ thoát y vũ đã diễn ra. Chỉ có một nữ vũ công bắt dắc đi và một khán giả. Nếu ông chồng Mèo bị nhốt trong phòng tắm, có thể nhìn qua lỗ khóa để ăn có thì dĩ nhiên là có thêm một khán giả nữa.

Nền an cướp thiết là nền bả ra rít.

PHÚ ĐỀ GIAO CHỈ

BÁO BỊ BÁO ĐỜI

Nhật báo Dân Ý kêu cứu Lập pháp, Hành pháp, Tư pháp xin can thiệp mí lý cái nhà ông chuẩn úy quân cảnh để ông ta đứng bắt nạt Dân Ý chưa xong, nghĩa là chủ Tư Cầu vẫn còn sợ thấy mẹ, thì một ông đại úy nhẩy dù lại mới thọt lét linh mục Trần Du. Ghê thay!

Ông đại úy quên mất rằng cái đảng cấp giá trị hôm nay nó như vậy: «Nhất cổ nhì sư tam sen tứ tướng». Tướng đứng thứ tư sau cổ đạo ba bậc. Mà ông mới chỉ có úy đã dám leo vào báo Hòa Bình đập phá, hành hung thì ông quả là người liêu nhất thế giới.

Nhật báo Hòa Bình đã đưa ông đại úy dù lên trang nhất. Anh em làm báo vốn chân yếu tay mềm, múa bút thì giỏi nhưng múa tay chân thì vất đi. Nên anh em toàn bị thua. Trăm sự nhờ cả vào linh mục Trần Du. Linh mục cũng thua luôn thì kể từ nay, anh em sẽ nghĩ viết về lính, dù chỉ đề ca ngợi. Bởi vì ca ngợi lính mà vẫn bị ăn đòn thì bố đưa nào dám giúp quân đội, phê bình những anh lính thiếu đức độ. Than ôi, không có anh lính nào rượt đuổi mẹ xừ dân biểu Phan Xuân Huy. Tại mẹ xừ ấy bắt khả xâm phạm. Bất khả xâm phạm nó đã chửi lính chỉ biết ăn chứ cóc biết sản xuất.

Mong vị đại úy nọ đừng rượt đánh anh em Con Ong. Anh em Con Ong chưa lần nào dám hay ăn phủ nhận công lao của lính. Nếu vị đại úy nọ can đảm hơn, rất mong ngài hãy đến Hòa Bình xin đổi linh mục Trần Du và tòa soạn. Để tinh quân dân mãi mãi như cá mè nước. Xin lỗi khi biết mình lỗi cũng là thái độ của người quân tử đó, ngài ạ. Nếu ngài dám xin lỗi, cả làng báo sẽ ngời ca ngợi. Và Thiếu tướng Đur quốc Đống sẽ truy số xe dzip của ngài để biết tin ngài mà tặng cái anh dũng bội tinh.

LẠI BỊ ĐÁNH

Bên báo chủ nhiệm ra chỉ thị cho anh em là nên quên ông Thích Thiện Minh và «đảng» của ông ta đi. Do đó, nhân vì tình đồng đội, các báo đều tỏ thái độ với Ấn Quang khi một nhà báo bị rượt dọa đánh, Con Ong chỉ trích đảng một đoạn thư của đồng nghiệp này gửi cho chủ tịch Nghiệp Đoàn Kỹ Giả Việt Nam để chờ chủ tịch Thanh Thương Hoàng «che chở» cho đồng nghiệp Cao Sơn:

«Nguyên vào lúc 16h30 ngày Chủ Nhật, 19-70. vừa qua, theo thư mời của Đoàn Sinh Viên Phật Tử thuộc Viện Hóa Đạo Ấn Quang tôi có đến Chùa Ấn Quang ở đường Sư Vạn Hạnh để tham dự một cuộc họp báo ĐSVPTSG tổ chức.

Với tư cách đại diện báo Lập Trường chúng tôi đã phản đối thái độ gây áp lực đối với báo chí tham dự cuộc họp báo khi một số Phật Tử dự thỉnh cuộc họp báo đã la hét ngay sau khi Kỹ Giả Việt Bàng đặt 1 câu hỏi với chủ tọa đoàn. Nhưng ít phút sau khi Kỹ Giả Trọng Thìn đặt 1 câu hỏi khác thì 1 số Phật Tử đã la lớn: «Tổng cổ thẳng đó ra ngoài». Ngay lúc này, chúng tôi vì danh dự của 1 người làm báo đã bỏ phòng họp ra về cùng 1 số anh em khác. Khi ra khỏi phòng họp, chính tôi được một số anh em bạn báo tin là một số thanh niên Phật Tử định hành hung tôi. Đến khi tôi chạy xe về đến đường Minh Mạng, gần ngã Bảy, hai thanh niên đeo nhau trên 1 xe Honda ép xe tôi lại định hành hung tôi. Nhưng khi nhìn thấy tôi đi cùng 1 số anh em khác, hai thanh niên này bỏ về và hăm dọa sẽ «thanh toán» tôi. Sau đó, tôi được 1 số đồng nghiệp khuyên vì họ về sau nghe được tin là 1 số người trong Ấn Quang định kiếm tôi để hành hung.

Là 1 phóng viên phụ trách tin tức Tôn Giáo cho Nhật Báo Lập Trường, việc lui tới Chùa Ấn Quang hay một số cơ sở tôn giáo là chuyện thường tình để thu thập tin tức. Tôi hy vọng âm mưu hành hung tôi sẽ là một chuyện không có vì tôi, kể từ giờ phút này, xin gởi tính mạng cho quý vị hữu trách của Viện Hóa Đạo Ấn Quang. Mọi chuyện rồi ro có tính

cách an nguy đến tính mạng của tôi vì vô tình hay cố ý cơ quan này phải hoàn toàn chịu trách nhiệm.

Chúng tôi xin gởi văn thư này đến ông Chủ Tịch Ban Quản Trị Nghiệp Đoàn để trân trọng yêu cầu Nghiệp Đoàn lên tiếng trước việc mà lý cũng như chà đạp danh dự của người cầm bút về việc âm mưu hành hung Kỹ Giả, bóp chặt quyền tự do ngôn luận, của Phật Tử Khối Ấn Quang.

Ghi chú: Cao Sơn là kỹ giả đã cạo trọc đầu cho cuộc tranh đấu báo chí vừa qua. Cao Sơn cứ yên chí ông Thiện Minh sẽ tạo ra hòa bình... pit nao. Đừng lo!

LY KỶ HẤP DẪN

Trong số 180 chiến sĩ ứng cử viên có tương lai đi tề re vài chục chiến sĩ trước khi súng nổ mở đầu cho cuộc chạy nước rút. Vì người ta đang làm một phát xét lại những bố can tội hiệp dâm ca sỏi vị thành niên, trốn sâu lậu thuế, trốn lính, hối mại quyền thế, hối lộ vân vân...

Người ta đồn rằng, những bố có tật đang giết mình. Than ôi, nghị sĩ tương lai mà can tội hiệp dâm thì còn mặt mũi nào nữa. Nếu cái đã xét lại mà xét lại tận tình, ít ra, cũng vài liên danh bị xé ra.

Rồi đây sẽ có những màn «công dân» tố cáo từng cá nhân tội lỗi dầy mình trong một liên danh đối thủ đáng sợ. Và đó mới lý kỳ hấp dẫn. Đón coi, đón coi!

TAI NẠN NGHỀ NGHIỆP

Đồng nghiệp Sức Mấy, người được Khô Vinh đại sư Nguyễn Mạnh Côn hết lời ca tụng là cây viết phim trừ danh nhất hiện nay, vừa la oai oái vì một tai nạn nghề nghiệp. Sức Mấy ra tranh cử. Anh ở liên danh Bông Huệ của cụ Huyền. Anh đã «phi lộ» tranh cử rằng thì là anh sẽ không viết gì về các liên danh trên mục báo do anh phụ trách.

Thế mà ở tuần báo nọ, bài chửi ứng cử viên Trương Vĩnh Lễ, lại ký bút hiệu Sức Mấy Vip KK như thể là trái với lời cam kết. Sức Mấy hoảng quá thanh minh rằng anh bận việc, không viết bài, anh em tuần báo nọ viết giùm và ký tên anh. Đó là tai nạn nghề nghiệp. Cũng như Thập Nguyễn, Nã Cầu, Dê Húc Càn chỉ viết cho Thách Đổ có một số báo ra mắt thôi nhưng bút hiệu của Thập Nguyễn, Nã Cầu, Dê Húc Càn cứ được sải hoai hoai dưới những bài làm xấu hổ Nã Cầu, Dê Húc Càn.

Đây cũng là trường hợp tai nạn nghề nghiệp. Thập Nguyễn muốn viết cho Thách Đổ của Đảng văn Bé vô cùng, đã lãnh trước khoản tiền «trà nước» hách nhất nước. Nhưng đến khi có sự bất đồng «già trẻ», Thập Nguyễn nản và tỏ ý rút lui. Song Đảng văn Bé rất thương Dê và Thập nên cố giữ họ lại, chờ ngày đẹp trời sẽ sai nữa. Dê và Thập trót lấy tiền, đành đề bút hiệu mình «đi»... mắc lậu dưới những bài báo của người khác viết.

Vậy mà nhiều độc giả vẫn tin là Dê và Thập viết bài. Như thế, ông Trương Vĩnh Lễ và liên danh của ông, rất có thể, cứ tin Sức Mấy đã chơi xỏ ông ta. Khi người ta cố tình tin — vì sống mái tranh cử — Sức Mấy sẽ gặp rắc rối to. Đòn phép tranh cử nó rùng rợn lắm. Lữ Bất Vi đang chờ cú đá phản phong của ông Trương Vĩnh Lễ. Than ôi, yêu nhau mà hóa ra hại nhau!

Ở Con Ong, ai viết thay thì ký tên người viết. Hoặc có ký tên chung cũng chả sao. Vì Con Ong không có đưa nào ứng cử. Ai bảo ứng cử là sướng. Khô thấy mẹ!

LONG ĐONG

Nhà in Quyết Tiến bị phọc mẽ bu tích vì báo Tin Sáng in thuê tại đây đã phát hành quá sớm, vi phạm luật lệ hiện hành. Đó là lý do của nhà nước.

Hai tuần báo Người và Con Ong cũng in thuê ở đây. Nhà in Quyết Tiến bị «treo máy» khiến

LỮ BẤT VI CÀM TRÔNG

Con Ong và Người long đong. Tuần này, Người và Con Ong phải in nơi khác. Chắc chắn, kỹ thuật ăn loát sẽ không được như ý mong muốn. Mong bạn đọc thông cảm.

Nhân tiện, cũng thưa với nhà nước rằng, nhà in Quyết Tiến không phải là cơ sở của báo Tin Sáng. Đóng cửa nhà in in mướn mà không đóng cửa báo Tin Sáng là sự bất công và ngược lại. Báo phát hành sớm hay muộn không do quyết định của nhà in. Nhà in chỉ có bổn phận in mướn mà lấy tiền thuê. Đây là lý của Con Ong. Còn lý do sâu xa hơn, Con Ong không am hiểu. Thì chỉ còn nước van lạy nhà nước thông cảm, đóng cửa tượng trưng vài ngày cho hai tuần báo Con Ong và Người được hưởng ơn mưa móc. Mong vậy thay!

CON ONG LẬP BỊ BAN ĐỔI THỜI

MÍ 180 ÔNG BÀ NGHỊ SĨ TƯƠNG LAI

Tập đoàn Con Ong, gồm cả đực lẫn cái, cả ông chúa lẫn ông bò vè, dưới sự lãnh đạo của đảng ma cà rôtt Minh Võ, sau một vụ khoáng đại hội nghị um xum đã quyết định mở những cuộc đổi thời mí 18 liên danh trính cử.

Lực lượng của đảng Con Ong rất đông đảo như sau này, quy tụ những thứ — không phải mặt mo mặt thốt — mà toàn mặt mây sáng sủa, có giá. Đại khái như: Hoàng Hải Thủy, Dê Húc Càn, Năm Leo, Gã Thâm, Phan Ngựa, và các họa sĩ Nôm Bơ Oan như Tuyết, Him, v...v...

Ủy Ban đổi thời của Con Ong sẽ mang một sự mang cao quý nhất trần đời là bốc thơm và bốc thối, và tính tiền đảng hoàng không có úp mở gì hết, vì coi như đó là một hình thức quang cáo.

Quảng cáo trên báo Con Ong dĩ nhiên là có hiệu lực gấp ngàn lần cái sự cở vô bằng mõm hay bằng thanh la phèng phèng.

Cuộc đổi thời giữa Con Ong mí các ông anh bà chị chỉ tiền dĩ nhiên là sẽ vô cùng sôi nổi và hào hứng, nhất là dĩ dỏm, có kèm theo cả sự hí họa của Him và Tuyết. Xi giai sẽ trở thành đẹp giai ra rít. Và xấu như ma bùn cũng biến ra Phan An, Tống Ngọc.

Liên danh nào muốn đổi thời xin giao thiệp mí Ma Cà Rốt Minh Võ ở Tô Ong số 54 Võ Tánh vào những giờ làm việc. Điện thoại số 93.801.

Nay bố cáo.

ÔNG GIẢI ÔNG GIAI

Nghị sĩ ba niên Bùi Văn Giải kỳ này dèch có tiền đóng cho «đảng ta» nên «đảng ta» cho ra rìa khỏi liên danh của đảng. Nghị Giải buồn quá, phát một cái bá cớ việc riêng» trên các nhật báo. Rồi vẫn chưa hết buồn, nghị Giải hưởng về Cẩm Ranh chửi bới tham nhũng, thổi nạt nghe phát ngày.

Vừa vừa thời chứ, nghị Giải! Muốn làm anh hùng chớ chiều chàng?

GIỚI THIỆU

Tuần báo Con Ong long trong giới thiệu nhật báo Thủ Đô của bà chị Diễm Phương sẽ tục bản vào ngày 28-7-70. Kỳ tục bản này, Thủ Đô bốc thêm Gã Thâm, Dê Húc Càn và Nã Cầu gọi là viết lấy hương lấy hoa xem Thủ Đô có bật nổi đèn xanh chẳng? Chúc bà chị phom phom trên con đường ngôn luận.

Con Ong giới thiệu luôn cuốn sách DU LỊCH KỸ NGHỆ TAM ĐẢNG TẠI VIỆT NAM của Lê Thái Khương do Minh Hà xuất bản. Đây là cuốn sách tốt, giá 950 đồng.

GẤU RỪNG DUYÊN ANH

Chủ nhật này, Duyên Anh cho phát hành cuốn truyện dài viết về những tháng năm đẹp nhất một đời người: GẤU RỪNG. Giá bán 100 bạc. Tuổi Ngọc xuất bản. Đời Mới 280 Văn Viên Saigon tổng phát hành.

Quản lý: HOÀNG THỊ QUY

In tại nhà in DÂN NGUYỄN

54 Võ Tánh Sài Gòn

Một số 10đ. Một tháng 40đ. Một năm 480đ.